

OMEIAT JOURNAL

VOL. : 44

ISSUE : 6

JUNE 2019

RAMADHAN - SHAWWAL

1440

AS ADVISED BY SENIOR ADVOCATE

LIMFOT WROTE TO THE C.J.I

தமிழக மொழி சிறுபான்மையினர் பேரவை...

LINGUISTIC MINORITIES FORUM OF TAMILNADU

306, Poonamallee High Road, Kilpauk, Chennai - 600 010

Phones : 044 2641 3300 & 2641 3311, Fax : 2641 2925

Mob : 98843 13344 & 98400 46116

Email : profcmkr@yahoo.co.in, nanduwmc@yahoo.com

Web : www.allindiatf.com



OMEIAT JOURNAL

EDITORIAL BOARD

P.K. Shabbir Ahmed
Dr. S. Sathikh
Capt. N.A. Ameer Ali
Hussain Iqbal Shah
S. Ahmed Meeran
Prof. A.Kadar Basha
Mohamed Haneef Katib

PUBLISHED BY : OMEIAT

Anjuman Campus,
16, B.N. Reddy Road,
T. Nagar, Chennai - 600 017
Phone : 4856 6559,
98848 17561 (Urgent Calls only)
Visit Website :
www.oittn.com
E-mail : omeiat@yahoo.in

All rights reserved. Reproduction
in any form must be only with the
written permission of the Editor.

DISCLAIMER

The views expressed in
this Journal are those of the
authors concerned. The Editor
may not necessarily subscribe to
them in whole or part thereof.

SUBSCRIPTION FOR:

1 YEAR... RS. 300/-

3 YEARS... RS. 700/-

Chairman

Prof. C.M.K. Reddy, DSc., FRCs

General Secretary & Treasurer

Sri M Nanda Govind

To

Date:01.06.2019

1. Hon'ble Mr.Justice Ranjan Gogoi
The Chief Justice of India
Supreme Court of India
Tilag Marg
New Delhi-110201

2. Hon'ble Mr.Justice Sharad Arvind Bobde
Judge, Supreme Court of India
Tilag Marg
New Delhi-110201

3. Hon'ble Mr.Justice N.V. Ramana
Judge, Supreme Court of India
Tilag Marg
New Delhi-110201

Respected Hon'ble Judges,

Sub : Seeking exemption from writing Tamil paper as compulsory under part I for Linguistic Minorities students, around 15,000 for Xth std Public Examination - Orders reserved by Hon'ble Division Bench - 7 months passed - requires your kind intervention - reg.

Ref : 1. W.P. No.28033 of 2016 - The Organisation of Muslim Educational Institutions and Associations of Tamil Nadu (OMEIAT) Vs State of Tamil Nadu - reg.

2. W.P.Nos.1497 & 1498 of 2016, order dated 25.01.2016 - Linguistic Minorities Forum of Tamil Nadu (LIMFOT) - Granted exemption.

3. W.P.No.28032 & 28033 of 2016, order dated 27.02.2017 - Linguistic Minorities Forum of Tamil Nadu (LIMFOT) - Granted exemption.

4. W.P. No.28032 & 28033 of 2016 and W.P.No.24850 of 2017 order dated 27.02.2018 - Linguistic Minorities Forum of Tamil Nadu (LIMFOT) - Granted exemption.

5. Our letter dated 01.03.2019 to Hon'ble Chief Justice, Madras High Court.

We would like to bring to your kind notice the following important matter for early redressal.

The above 1st referred case came up for hearing before the Full bench of the Hon'ble Madras Court on various dates and final hearing on 12.11.2018 and after hearing the case, the Hon'ble Full Bench of the Madras High Court has reserved the said cases for orders on 12.11.2018. The above 1st referred case is regarding granting exemption for linguistic minority students from Tamil Learning Act, 2006 in writing compulsory Tamil Paper under part I in Xth std Public Examination upto the year 2024.

Since, Public examinations were scheduled from 14.03.2019, the students and parents were in anxiety whether they could pursue in their mother tongue or not, our senior Counsel has mentioned twice before the Hon'ble Full Bench, requesting for early judgement. It was brought to the kind notice of the Hon'ble Bench that the Government had to prepare Language question papers based on the judgement. But the Judgement was not delivered by the Hon'ble Division Bench till date. Now the present academic year is also going to be started, any delay in rendering the said judgement will prejudice the rights of several thousands of linguistic minority students appearing for the Xth Standard public examination.

We humbly submit that we got exemptions from the Hon'ble Madras High Court for the previous three years as shown in reference nos. 2, 3 & 4 and for the last year at the last moment, Government of Tamil Nadu gave exemption to all the minority students against the compulsory Tamil.

Several other batches of students approached different benches of the Hon'ble Madras High court and got exemptions on individual basis, vide W.P.No. 34300 of 2018 order dated 07.01.2019 and W.P. Nos. 5734, 5737, 5741 & 5743 of 2019 order dated 28.02.2019. Whereas, our case involving more than 15,000 Linguistic minority students (from various languages such as Telugu, Urdu, Arabic, Malayalam, Kannada, Sourashtra, Rajasthani, Sanskrit, Hindi, Gujarati etc.) has been kept pending by the Hon'ble Full Bench.

In spite of our repeated appeals through our Counsel, Judgement was not delivered. Hence we have given the 5th referred letter to the Hon'ble Chief Justice of Madras High court, even then no judgement was passed till date. Hence we are forced to write the present letter to you with a request to intervene in the above issue and take necessary steps to direct the concerned Bench to deliver the judgement at the earliest. We have come to understand that the Hon'ble Mr. Justice S. Manikumar who is the presiding Judge in our case has not delivered more than 2000 judgements which are kept pending for long time.

Hence, we humbly pray for arranging an early judgement by the Hon'ble Full Bench, so that students can prepare for their ensuing Xth Standard Public examination with peace of mind.

Thanking you for your kind consideration,

C.M.K. Reddy
Chairman

M.Nanda Govind
Gen. Secretary

P.K.Shabbir Ahmed
Vice-Chairman

Enclosures:

Order copies of

1. W.P. Nos. 1497 & 1498 of 2016, order dated 25.01.2016
2. W.P. No. 28032 & 28033 of 2016, and W.P. No. 24850 of 2017 order 27.02.2017.
3. W.P. No. 28032 & 28033 of 2016, and W.P. No. 24850 of 2017 order 27.02.2018.
4. W.P. No. 34300 of 2018 order dated 07.01.2019.
5. Copy of the letter dated 01.03.2019 to the Hon'ble Chief Justice of Madras High court.

Copy for kind information to
The Hon'ble Chief Justice of Madras High Court
High Court, Madras.

A SURVEY OF URDU SCHOOLS UNDER STATE GOVT. & LOCAL BODIES CONDUCTED BY OMEIAT BY PERSONAL VISIT TO THOSE SCHOOLS IN 2018-2019

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
1	Municipal Muslim Boys Primary School Diwan Bazar, Arcot - 632 503	T.Md. Riwanullah 9865120223	30	30	2	Nil
2	Municipal Muslim Girls Primary School, Diwan Bazar Arcot - 632 503	A. Samdani Begum 8190043930	37	37	2	Nil
3	Municipal Muslim Girls Primary School, Ranipet - 632 401	M. Masooda Akthar 9994022502	10	10	1	Nil
4	Municipal Muslim Boys Primary School, Navalpur, Ranipet - 632 402	Y. Fakeer Ahmed 9043122656	24	24	2	Nil
5	Municipal Muslim Primary School, Walajapet - 632 513	S. Nasira Begum 9597750602	17	17	2	Nil
6	Municipal Muslim Primary School, Subedar Mohideen Khan St, R.N. Palayam, VLR	H. Azeezunnisa Begum 9952160600	183	183	7	Nil
7	Municipal Muslim Girls Primary School, Abdullah Khan Street R.N. Palayam, Vellore	A. Rashida Sheerin 9842603966	60	60	3	Nil
8	Municipal Urdu Primary School, Refahul Muslimeen, Sarbanamedu, Water Tank, Vellore	Syed Kaleem Ahamed 9344846866	17	17	2	Nil
9	Municipal Urdu Primary School, Hospital Muthupillai, Sarbanamedu, Water Tank	Y. Akbar Sharif 9787975657	25	25	2	Nil

VELLORE DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
10	Municipal Urdu Primary School, Main Bazar Road, Saidapet, Vellore	R. Azeezunnisa 9994255769	14	14	2	Nil
11	Municipal Urdu Primary School, Kansalpet, Vellore	Shakira Begum 9443886123	24	24	3	Nil
12	Municipal Urdu Primary School, Khasim Sahib Kumandan St, Saidapet, Vellore	S. Hamidunnisa 7010872791	39	39	2	Nil
13	Municipal Urdu Primary School, Mosque Cross St, Kasba, Vellore - 632 001	O. Sajida Parveen 9488438726	65	65	3	Nil
14	Municipal Urdu Primary School, Detail Line, Vellore - 632 001	O. Abida Nasreen 9940779936	18	18	2	Nil
15	Panchayath Union Urdu Ele. School, Ariyur, Vellore	Ameen 8220656919	47	47	3	Nil
16	Panchayath Union Urdu Primary School, Kammaranpet, Vellore	Shahnaz Sultana 8870134494	4	4	2	Nil
17	Panchayath Union Pri Muslim School, Veppampattu, Vellore	M. Farzana 9843177395	10	10	1	Nil
18	Panchayath Union Pri. Muslim School, Virudampattu, Vellore	M. Abdur Rahman 9994615815	66	66	3	Nil
19	Panchayath Union Urdu Pri. School, Konavatam, Vellore	M. Gayasuddeen 9443137931	88	88	3	Nil
20	Panchayath Union Pri. Muslim School, Kilvisharm, Vellore	Sajida Parveen J. Ajas Ahamed 9944724610	16	16	2	Nil

VELLORE DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
21	Panchayath Union Urdu Pri. School, Mohamedpuram, Jolarpet	Mohamed Siddiq 9442808812	Nil	Nil	2	Nil
22	Municipal Urdu Primary School, Noorullapet, Ambur - 635 802	A. Shabana Khamer 9894073017	42	42	3	Nil
23	Municipal Urdu Girls Pri. School, Neelikollai, Ambur	S. Shahin Begum	54	54	3	Nil
24	Municipal Muslim Boys Pri. School, Gandhi Nagar, Vaniyambadi	S.M. Ameerunisa 8925041077	259	259	11	Nil
25	Municipal Muslim Girls Ele. School, Periapet, VNB	A. Abdullah Basha 8925739050	51	51	3	Nil
26	Panchayath Union Urdu Pri. School, Fakirpalli, GYD	Naseem Begum 9994127554	42	42	3	Nil
27	Panchayath Union Boys Urdu Pri. School, Melalathur, Gudiyattam	A.M.Md. Eliyas 9789140234	33	33	2	Nil
28	Municipal Muslim Girls Ele. School, Thalayattam, Gudiyattam	B. Malika Begum 9944211247	35	13	2	Nil
29	Municipal Muslim Boys Ele. School, Thalayattam, Gudiyattam	S. Dilshad Begum	23	23	2	Nil
30	Municipal Muslim Girls Ele. School, Dharnampet, Gudiyattam	M.L. Abdur Rasheed 9786909011	20	20	3	Nil
31	Municipal Muslim Boys Ele. School, Dharnampet, GDM	K. Nasreen Sulthana 9994679102	15	15	2	Nil
32	Panchath Union Urdu Pri. School R. Gollapalli, GYD	O. Sarvath Ara 7867988404	44	44	2	Nil

VELLORE DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
33	Municipal Muslim Boys Ele.School Gopalapuram, Gudiyattam	S. Afsar Parvez 9677146146	22	22	2	Nil
34	Municipal Muslim Girls Ele.School Gopalapuram, GDM	S. Sayeeda Sahira Nasreen 9791745247	20	20	2	Nil
35	Panchath Union Urdu Pri. School Samireddipalli	F. Humayoon 9487652046	10	10	1	Nil
36	Panchayath Union Urdu Girls Primary School, Valathoor, Gudiyattam	S.K. Sirajuddin 8925555299	14	14	2	Nil
37	Municipal Muslim Boys Pri. School Muslimpur, VNB	S. Nasreen Begum 9150013205	20	20	2	Nil
38	Panchayath Union Urdu Pri. School, Umar Nagar, Vaniyambadi	S. Tahira Begum 9444993786	56	56	3	Nil
38	Panchayath Union Boys Urdu Pri. School, Aalangayam, VNB	Gulzar Begum 9362758600	21	21	2	Nil
39	Panchayath Union Girls Urdu Pri. School, Aalangayam, VNB	Shama Sulthana 8122318618	20	20	1	Nil
40	Panchayath Union Urdu Pri. School, Tharaikat, Pernambut	K.M. Nasira Begum 8056536654	48	48	1	Nil
41	Panchayath Union Urdu Pri. School, Erigutti, Pernambut	M.A. Nasrulla Baig 9790171961	127	127	5	Nil
42	Panchayath Union Urdu Pri. School, Hidayathpoor, Pernambut	S. Anees Ahmed 9442357155	20	20	2	Nil
43	Municipal Urdu Ele. School, Sowkathalipet, Tirupattur	K.A. Asmathunisa	12	12	2	Nil

VELLORE DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
44	Municipal New Muslim Boys Ele. School, Tirupattur	P.A. Rafeekullah 9994188683	81	81	4	Nil
45	Panchath Union Urdu Pri. School, Fakkir Thaika, Jolarpettai	Rizwana Begum 9994188543	53	53	2	Nil
46	Panchath Union Urdu Pri. School, Puthagaram, Jolarpettai	Syed Sajjad 9994953228	25	25	1	Nil
47	Panchayath Union Urdu Pri. School Yasin Nagar, VNB	Fazilathunnisa 8098857090	41	41	2	Nil

SOUTH ARCOT DISTRICT

1	Panchayath Union Muslim Pri. School Appandangal Thiruvannamali	Sirajunnisa 9994458852	20	20	1	Nil
2	Panchayath Union Urdu Pri. School Kunnathur, Arni, Thiruvannamali	Najeebuzzama 9443309854	43	43	2	Nil
3	Municipal Muslim Primary School Pudhu Street, Thiruvannamalai	E. Showkath Ali 9600757095	16	16	1	Nil
4	Municipal Boys Urdu Pri. School Potharaja Street, Thiruvannamalai	U. Siddhique Ahemd 9488464094	15	15	1	Nil
5	Municipal Muslim Girls Pri. School Nimandakarai St, Thiruvannamalai	U. Shaker Ahmed 9486879048	12	12	2	Nil
6	Panchayath Union Ele. School, Thoradappattu Thiruvannamalai	Rajendran 970833997	22	22	1	Nil

TIRUVANNAMALI DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
7	Panchayath Union Ele. School Malaimanjanoor	Siva 9442170666	18	18	-	Nil
8	Panchayath Union Muslim Ele. School Narayanakuppam, Thiruvannamalai	Sankar 944347787	54	54	1	Nil
9	Panchayath Union Muslim Pri. School Kalambur, Thiruvannamalai	Fazlur Rahman 7010081505	16	16	1	Nil
10	Pancayath Union Msulim Pri. School Chetpet, Thiruvannamalai	S.N. Nawabi 9003919663	34	34	2	Nil
11	Panchayath Union Muslim Pri. School Chetpet,	V. Irfanullah 9751474367	24	24	1	Nil
12	Panchayath Union Muslim Pri. School Ammayapet Vandavasi	Abdur Rahman 8122141252	17	17	1	Nil
13	Panchayath Union Primary School KhaderJanda St, Vandavasi	Parveen 9043152329	20	20	1	Nil
14	Panchayath Union Urdu Pri. School Boomachettikulam, Vandavasi	Sulaiman Basha 9944796639	25	25	1	Nil
15	Municipal Muslim Ele. School Suriyakulam, Arni - 632 301	Wasif 9003514406	27	27	2	Nil
16	Panchayath Union Muslim Primary School, Chetpet - 606 404	V. Irfanullah 9751474367	24	24	1	Nil

VILLUPURAM, KALLAKURICHI DISTRICTS

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
17	Panchayath Union Urdu Pri. School Koonimedu, Marakanam	Naseema Shakila 9159429581	24	24	1	Nil
18	Panchayath Union Urdu Pri. School Melpoondi Thakka Kallkurichi	Heerunnisa 9944416610	31	31	1	Nil
19	Panchayath Union Urdu Pri. School Shankarapuram Kallakurichi	Thenmozhi Haseena 9443378752	27	27	1	Nil
20	Panchayath Union Urdu Pri. School Pottai Shankarapuram Kallakurichi	Mahalakshmi 8675687742 Masootha 8124497443	15	12	1	Nil
21	Panchayath Union Urdu Pri. School Vijaya Puram, Chinna Salem	Md. Jaffar Ali 8015786575	15	15	1	Nil
22	Panchayath Union Urdu Pri. School (G) Thiyaga Durgam Villupuram	Sri Valli 9362650125	15	15	0	Nil
23	Panchayath Union Urdu Pri. School (B) Thiyaga Durgam Villupuram	Shakira 9578377274	12	12	1	Nil
24	Panchayath Union Urdu Pri. School Thiyaga Durgam Prithivi Mangalam Villupuram	Fairoz Khan 9994041137	31	31	1	Nil
25	Panchayath Union Urdu Pri. School (B) Kallakurichi	Aftab Bee 9842066401	32	32	2	Nil

VILLUPURAM, CUDDALORE DISTRICTS

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
26	Panchayath Union Urdu Pri. School, Gingee	Aseema Khathoon 80720465563	38	38	2	Nil
27	Panchayath Union Urdu Pri. School Chetttypalayam, Koovathamman Koil St, Gingee	H. Fazalunnissa 9677841720	10	10	1	Nil
28	Municipal Urdu Primary School Kamarajar Street, Villupuram	A.Balkees Bee 9566301377 J.Nigar Sulthana 9842387826	7	7	1	Nil
29	Panchayath Union Urdu Pri. School Ethapattu, Melmalayanur, Gingee	S. Shanthi 9894376968 Wajid 9944570290	20	20	1	Nil
30	Panchayath Union Urdu Pri. School Meenambur, Gingee	Badhrun 9786151615 Syed 9443809345	81	8	2	Nil
31	Panchayath Union Urdu Pri. School Sarathur, Gingee	Jayalakshmi 9442342697 Ghousia 8870871779	30	30	1	Nil
32	Municipal Urdu Primary School, Pudupettai, Panrutti - 607 106	Rexnona 8056573572	32	0	1	Nil
33	Municipal Urdu Primary School, Vandimedu Panrutti - 607 106	Rexnona	Non Urdu Students 85	-	--	Nil
34	Union Muslim Urdu Primary School, Pakkiripalayam, Panrutti - 607 106	Rexnona	Non Urdu Students 60	-	1	Nil
35	Panchayath Union Elementary School Kumaratchi, Lalpet Cuddalore	Kumaravel Saifullah	5 Section	0	1	Nil

DHARMAPURI DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
1	Panchayath Union Urdu Primary School, Pennagaram Dharmapuri	Muneera Begum 9360084445	52	52	3	Nil
2	Panchayath Union Urdu Primary School, Marandahalli, Dharmapuri	Jaibunnisa 9489738212	27	27	2	Nil
3	Municipal Urdu Primary School, Kuppandi Street, Dharmapuri	Mujahetha Begum 86675255359	28	28	2	Nil
4	Municipal Urdu Primary School, Pattagapatti, Dharmapuri	Sayeeda 8015424453	11	11	3	Nil
5	Panchayath Union Urdu Primary School, Karimangalam, Dharmapuri	Akmal Basha 90923319607	39	39	2	Nil
6	Panchayath Union Urdu Primary School, Mullasanahally, Dharmapuri	A.Baharudeen 9976796335	19	19	2	Nil
7	Panchayath Union Urdu Primary School, Harur, Dharmapuri	Rubina 9003562867	5	5	2	Nil
8	Panchayath Union Urdu Primary School Thenkaraikottai, Dharmapuri	Asma 9442916384	20	20	2	Nil

KRISHNAGIRI DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
1	Panchayath Union Urud Girls Primary School, Mathigiri, Hosur, Krishnagiri	B. Syfullah 7010340934	75	75	3	Nil
2	Panchayath Union Urud Pri. School, Parvathi Nagar, Hosur, Krishnagiri	Sikandar 8248047214	46	46	2	Nil
3	Panchayath Union Urud Pri. School, Millath Nagar, Hosur, Krishnagiri	Jabir Hussain 8148577165	41	41	2	Nil
4	Panchayath Union Urud Pri. School, Kamaraj Colony, Hosur, Krishnagiri	Fareed Akbar 8148640087	170	170	7	Nil
5	Panchayath Union Muslim Pri. School Mathigiri, Hosur, Krishnagri	Suresh Ghouse Basha 9788584645	17 Urdu Section	17 Urdu Section	1	Nil
6	Panchayath Union Muslim Pri School, Bettapally, Marupally, Thally	A.Md. Noorullah	104	104	3	Nil
7	Panchayath Union Urud Pri. School Thally, Krishnagiri	Md. Zafarullah 9025259945	62	62	2	Nil
8	Panchayath Union Urdu Pri. School Madagondapally, Krishnagiri	B. Afifa Fathima 8124032122	16	16	01	Nil
9	Panchayath Union Urdu Pri. School Shamanatham, Krishnagiri	Faheem Basha 8870345786	20	20	01	Nil
10	Panchayath Union Urdu Pri. School Balathotanapally Thally, Krishnagiri	A.S. Naveth Akbar 9087114156	48	48	2	Nil

KRISHNAGIRI DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
11	Panchayath Union Urdu Pri. School Islampur, Krishnagiri	A. Kamroon Taj 9787371307	39	39	2	Nil
12	Panchayath Union Urdu Pri. School Anchetty, Thally, Krishnagiri	Nissar Ahmed 9894662326	14	14	1	Nil
13	Panchayath Union Urdu Pri. School Ardevanapally Krishnagiri	Shakeela Banu 8489428749	12	12	1	Nil
14	Panchayath Union Urdu Pri. Gosha School Girls Denkanikottai, Kelamangalam, Krishnagiri	A. Tabassum Jabeen 9025281164	112	54	3	Nil
15	Panchayath Union Urdu Pri. School Therpet, Denkanikottai Krishnagiri	G.Md. Aslam 9344466125	17	17	2	Nil
16	Panchayath Union Urdu Pri. School S. Kurubatti, Kelamangalam Krishnagiri	P. Sadiq Basha 9965103116	06	06	1	Nil
17	Panchayath Union Urdu Pri. School Bathalapalli, Shoolagiri, Krishnagiri	Hasina Begum 9944172586	58	58	1	Nil
18	Panchayath Union Urdu Pri. School T.G. Kota, Shoolagiri, Krishnagiri	M. Abdul Suban 9942774327	68	68	1	Nil
19	Panchayath Union Urdu Pri. School Singarapettai, Oothangarai Krishnagiri	Jeeva 7904634670	24	Nil	1	Nil
20	Municipal Urdu Primary School Md. Hussain St, Londonpet, Krishnagiri	B. Fahmeeda Begum 8610113639	31	31	2	Nil

KRISHNAGIRI DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
21	Panchayath Union Urdu Pri. School Gangaleri, Krishnagiri	A. Lazeema Begum 7708128181	30	30	2	Nil
22	Municipal Urdu Girls Pri. School Poora Mosque, Inayathullahsb St, Oldpet, Krishnagiri	Shameemunisa 9442475786	32	32	2	Nil
23	Panchayath Union Urdu Pri. School Berigai, Krishnagiri	Yareb Basha 9751448557	74	74	3	Nil

SALEM DISTRICT

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
1	Municipal Urdu Primary School Pension Line, Salem	A. Lazeema Begum 9003988111	24	24	4	Nil
2	Municipal Urdu Primary School Paavadai Vellaikuttai Salem	Shameemunisa 8667411032	18	18	3	Nil

SURVEY OF GOVT. URDU MIDDLE SCHOOLS

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
1	Panchayath Union Muslim Middle School, Big Mosque St, Kalmelkuppam, Walaja West	N. Nazima Sulthan 9524028162 Naseema Parveem 9894146717	280	280	10	Nil
2	Municipal Muslim Girls Middle School, Patel Yacoob St, Fort, Vaniyambadi	Zaibunissa 9894804435	135	135	7	Nil
3	Municipal Muslim Girls Middle School 4th Street, Basheerabad, Vaniyambadi	Shaheen Sulthana 8643809162	271	271	8	Nil
4	Panchayath Union Urdu Boys Middle School Jafrabad, Alangayam, VNB	Abid Hussain 9262008758 Afroz 9994859270	106	106	5	Nil
5	Panchayath Union Urdu Girls Middle School Jafrabad, Alangayam, VNB	Mumtaz Begum 9080216665	130	130	5	Nil
6	Municipal Muslim Girls Middle School Khaderpet, Vaniyambadi	Sharmeela 9362406118	274	274	8	Nil
7	Panchayath Union Urdu Middle School Munaf Dibbo Gudiyattam	Syed Asifuddin 9994679101	67	67	4	Nil
8	Municipal Old Muslim Girls Middle School Dargah Street, Tirupattur	Niyaz Ahmed 9787945550	116	116	6	Nil
9	Municipal Old Muslim Boys Middle School Dargah Street, Tirupattur	Nabeel Ahmed 7010003453	152	152	6	Nil

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
10	Panchayath Union Urdu Middle School Ram Nagar, Hosur Krishnagiri	Rabiyathullah 9944657313	124	124	5	Nil
11	Panchyath Union Urdu Middle School Mathigiri, Hosur, Krishnagiri	Mohamed Sharfuddin 9442209781	148	148	5	Nil
12	Panchayath Union Urdu Middle School Hosur, Krishnagiri	Imran Basha 9344843474	66	66	3	Nil
13	Panchayath Union Urdu Middle School Bagalur, Hosur, Krishnagiri	Mohamed Rafeeq 9786236778	101	101	4	Nil
14	Panchayath Union Urdu Middle School Kelamangalam, Krishnagiri	Shaik Madar 9443054931	61	61	4	Nil
15	Panchayath Union Urdu Middle School Ullugurukkai, Kelamangalam, Krishnagiri	Mohamed Arshad 9442135696	109	109	3	Nil
16	Panchayath Union Urdu Middle School Denkanikottai, Krishnagiri	Fathima Begum 9080139339	145	145	6	Nil
17	Panchayath Union Urdu Middle School Bennangur, Thally, Krishnagiri	Ayeesha Sulthana 8072445901 7402731359	101	101	5	Nil
18	Panchayath Union Urdu Middle School, Rayakottai, Kelamangalam Krishnagiri	Syed Mujeeb 9362803562	79	79	4	Nil
19	Municipal Urdu Middle School Dowlatabad Krishnagiri	Shaista Jabeen 9952544786	80	80	4	Nil

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
20	Govt. Municipal Urdu Girls Middle School Fort, Krishnagiri	Nisar Ahmed 9944417609	114	114	6	Nil
21	Panchayath Union Urdu Middle School Singarapettai, Uthangarai, Krishnagiri	Doulath Hussain 9994265863	42	42	2	Nil
22	Panchayath Union Urdu Middle School Peddachigarlapalli, Krishnagiri	Yasmin 7639653853	32	32	2	Nil
23	Panchayath Union Urdu Middle School Shoolagiri, Krishnagiri	Shaheena Khamar 9443632768	80	80	2 3 Vacant	Nil
24	Panchayath Union Urdu Middle School Athimugam, Krishnagiri	Naser 9786237005	69	69	4	Nil
25	Panchayath Union Muslim Middle School Narayana Kuppam, Thiruvannamalai	Afsar Basha 9443214696	119	119	3	Nil
26	Panchayath Union Urdu Middle School Thandrampat Thiruvannamalai	Fareeda Rehana 7402709008	131	131	1	Nil
27	Municipal Muslim Middle School, Thiruvathipuram New Mosque Street, Cheyyar	Jothi 8760340073 Sardar Basha 9629992020	99	99	2	Nil
28	Panchayath Union Urdu Middle School Vadaponparppi, Kallakurichi	Cristofer Asifa Bathool 9443741492	55	55	1	Nil
29	Panchayath Union Urdu Middle School Malayanur, Gingee	Vimala 9843373777 Wajid 9944570290	21	21	1	Nil

Sl. No.	Name & Address of School	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
30	Panchayath Union Urdu Middle School For Boys Meenambur, Gingee	Naseerunnisa 9940826164 Faizuddeen 9787466181	73	73	4	Nil
31	Panchayath Union Middle School Kumaratchi Lalpet, Cuddalore	Hemalatha Saifullah	3	0	1	Nil
32	Municipal Middle School Seeman Thottam Cuddalore	Rageswari	3	0	1	Nil
33	Panchayath Union Elementary School Kumaratchi, Lalpet, Cuddalore	Kumaravel	5	0	1	Nil
34	Panchayth Union Muslim Middle School, Kannamangalam, Tiruvannamalai	M. Malliga	91	91	2	Nil
35	Panchayath Union Urdu Middle School Palacode, Dharmapuri	Rashida 8220488808	71	71	3	Nil
36	Panchayath Union Urdu Middle School, Kottai, Dharmapuri	G.Goodu 7010070307	134	134	8	Nil

Details about a few schools in Chennai, Nilgris, Coimbatore other districts will be publish Insha Allah in the next issue.

Strength of Urdu in school collected so far.

Total No.of Urdu Teachers working 2018-2019 = 412

Total No.of Students class 1 to 5 = 231

Total No.of Students class 6 to 8 = 146

Total No.of Students class 9 to 10 = 35

SURVEY OF GOVT. URDU HIGH & HIGHER SECONDARY SCHOOLS

Sl. No.	Name & Address of School	Governing Body	Name of the H.M. and Contact No.	No. of students learning Urdu as a language	No. of students using Urdu as medium	No. of Urdu knowing Teachers	Parent Teacher Association (P.T.A)
1	Govt. Municipal Muslim High School, R.N. Palayam Vellore	Municipal	R. Mohan Mujahid (A.H.M) 9842853373	204	204	5	Nil
2	Govt. Muslim High School, Vellore - 632 001	Govt.	P. Ghouse Basha 9787975608	425	425	12	Nil
3	Govt. Urdu High School, Thally, Krishnagiri	Govt.	Sathyannarayana 8754904689 G. Rayees Ahmed 9362640388	85	85	5	Nil
4	Govt. Girls Hr. Sec. School, Denkani Kottai, Krishnagiri	Govt. (Urdu Section)	N. Ambika 938522056 Nayaz 9787193784	40	40	1	Nil
5	Govt. Boys Hr. Sec. School, DenkaniKottai, Krishnagiri	Govt.	Rajendiran 8838157872 Sharfuddeen 9042512315	24	24	1	Nil
6	Govt. Urdu High School, Berigai, Krishnagiri - 635 105	Govt.	Chitra 9385220356 Azeemullah 7867925257	100	100	3	Nil
7	Govt. Urdu Hr. Sec. School Hosur, Krishnagiri	Govt.	Chandra Reddy 9790066150 Jabir 9500871649	242	242	4	Nil
8	Govt. Muslim Urdu High School Sakkarapuram, Gingee - 604 202	Govt.	Lalitha Iliyas 9629762004	57	57	4	Nil

SAVE HIGHER EDUCATION MOVEMENT' LAUNCHED

Dr.M.Anandakrishnan keen to root out corruption

Senior professors and retired teachers from the State have come together to launch a 'Save Higher Education Movement'.

Academicians responsible for the 'Save Madurai Kamaraj University Movement' said its success encouraged them to launch a State-level programme in a bid to retrieve higher education from the clutches of corruption.

Anna University former vice-chancellor M. Anandakrishnan said the universities that retained their respect even after independence had been destroyed due to interference from the government, government servants and educators.

Corruption in the appointment of a V-C trickled down to the appointment of faculty, who in turn charged students for issue of certificates of merit for

higher education, he said. It affected women and students from poor socio-economic backgrounds, he added.

ADVERTISING

inRead invented by Teads

The establishment of deemed universities only resulted in profiteering in the name of education, he said. The solution was to have honest persons as V-Cs and to punish violators of norms, including private institutions.

At owners' mercy

According to former High Court judge Hari Paranthaman, proliferation of self-financing colleges had left teachers and students at the mercy of the owners of these institutions. Teachers of arts and science universities spoke up for their counterparts in self-financing institutions. But in technical institutions, the rights of

teachers and students had been systematically eroded, he said.

"Students over 18 years of age can vote in elections but cannot form unions or associations in their institutions," he pointed out, adding that students could not access education freely as a right as the institutions controlled their access to campus library. The managements also controlled student-interaction on campus, he said.

Activist A. Marx dwelt on how teachers' associations prevented private businessmen from setting up educational institutions. Though the government was only too willing to sign the GATTS agreement despite opposition from teachers' associations in the country, several extraneous factors had prevented it, he said. *Source: The Hindu, Dt: 24.2.2019*

'REDUCTION OF SUBJECTS FROM SIX TO FIVE ONLY AFTER PUBLIC CONSULTATION' ?

Minister for School Education K.A. Sengottaiyan on Tuesday said the reduction in the number of subjects from six to five for Classes XI and XII under the State Board syllabus will be carried out only after setting public opinion.

He stressed that the reduction will not affect the two language subjects.

According to the Minister, the proposal being considered was meant to provide students keen on pursuing either engineering or medicine after school with the option of dropping one of the remaining four subjects. He hinted that students wanting to continue with six subjects will have the option to do so.

He reiterated that the proposal was still under consideration. "Once the CM gives the nod, we will seek public opinion. Only based on that, we will take a decision," he added. On the unavailability of text books being reported from some parts of the State, he said the issue was being addressed swiftly.

AZIM PREMJI'S SHINING EXAMPLE OF SERVICES TO

1. SOUND EDUCATION

2. EDUCATION OF THE POOR

3. THAT TOO PRIMARY EDUCATION

The czar of the Indian IT industry, Azim Premji, has decided to hang up his boots 53 years after he started his entrepreneurial journey. He will step down from his position as executive chairman and managing director of Wipro on July 31, leaving behind a rich corporate legacy. The succession plan he quietly put in place stands out in India Inc., which is known for succession stories riddled with controversies, infighting and bruised egos.

But that's not the only characteristic that makes him different from stiff-collared promoters and owners with whom one is familiar.

He is known for top-class business integrity, corporate governance, transparency and ethical values. He promoted openness and a non-hierarchical culture in his organisation, where speaking one's mind was the way of life and the organisation listened to people seriously.

T.K. Kurien, managing partner and chief investment officer at Premji Invest, a venture capital company

set up by Azim Premji, says: "You join a job for opportunity. But one stays with a company for its high standard of ethics and values. That company is Wipro."

Mr. Premji gave philanthropy a different hue altogether. His passion and commitment towards philanthropy are unparalleled in India's history of giving.

"Premji is not a cheque-writing philanthropist. He is deeply committed to difficult issues like primary education and enhancing quality of teaching. Whatever he does is completely black and white and he leaves no grey areas in anything," says Krishnakumar Natarajan, one of the co-founders of Mindtree. Mr. Natarajan began his career in Wipro and held various key positions before founding Mindtree. Mr. Premji is the second-richest Indian with a wealth pool of \$22.6 billion. The Premji family owns 74.3% of shares in Wipro.

Mr. Premji has pledged 67% of Wipro shares to charity and he is the first Indian to sign the Bill

Gates' and Warren Buffett's 'Giving Pledge' initiative, donating 50% of his wealth.

Dileep Ranjekar, CEO, Azim Premji Foundation, who has worked with Mr. Premji in the last 43 years says: "To begin with, he is a good human being — everything emanates from there — he thought well, meant well and did well with no interest in promoting self. He engaged high quality professionals to man critical roles.

Mr. Premji was barely 21 years old when he joined his father's company, Western Indian Vegetable Products.

1976 cooking oil crisis

The country witnessed a severe cooking oil shortage in 1976. Most players inflated the cost of their oils by multiple times and made a quick buck then, but Mr. Premji decided to continue to sell his Sunflower Vanaspati at the regular price.

"End of the day, his managers will go to sleep with peace and clean conscience. Because nobody can match Premji and his company when it comes ethical standards," added Mr. Kurien.

Following his father's sudden demise he had to discontinue his studies at Stanford University. Since then he has been at it with great focus, transforming the cooking oil company to a global tech giant with revenues of over \$ 8 billion. It was in 1977 Wipro got its name and it forayed into IT services business in 1982. Ashok Soota, who served as president of Wipro Infotech from 1984 to 1999, calls Mr. Premji a long-distance runner.

"He is someone who well understood the key parameters of success at a very early age. He was not hesitant to try new things. He

is a man with no ego issues and he never overruled the decisions of any of his CEOs," says Mr. Soota, who later co-founded Mindtree and Happiest Minds.

Pradeep Kar, CMD of Microland, who started his career at Wipro in 1983 said: "My learnings from Azim's [he is fondly known as AHP] and Wipro's journey are many — hardwork, fairness and an egalitarian approach and a vision for a better world, and a faith that anything can be achieved through education and equal opportunity."

Co-founder of Infosys N.R. Narayana Murthy,

in his media tribute to Mr. Premji on his completing 50 successful years in business three years ago wrote: "Azim is one of the finest exponents of good governance in India. He is the best example for separating management from control."

"Premji will go down in the annals of history as one of the iconic pioneers of India's IT sector. He has been a visionary entrepreneur, who has pursued his business with the highest values of good governance. His value system is reflected in his philanthropy," said Kiran Mazumdar-Shaw, CMD, Biocon. *Source: The Hindu, Dt.: 9.6.2019*

INTERNET MAY ALTER BRAIN FUNCTIONS, SAYS STUDY

It can affect specific areas of cognition

The Internet can alter specific brain regions and affect our attention capacity, memory processes and social interaction, a study has found. The research, published in the journal *World Psychiatry*, showed that the Internet can produce both acute and sustained alterations in specific areas of cognition.

Researchers, including those from Oxford University in the U.K.

and Harvard University in the U.S., investigated hypotheses on how the Internet may alter cognitive processes.

"The key findings of this report are that high-levels of Internet use could indeed have an impact on many functions of the brain," said Joseph Firth, Senior Research Fellow at the Western Sydney University in Australia. The limitless stream of prompts and notifications from the Internet divides attention, which, in turn, may decrease

the capacity to concentrate on a single task, said Mr. Firth, who led the study

"Given we now have most of the world's factual information literally at our fingertips, this appears to have the potential to begin changing the ways in which we store, and even value, facts and knowledge in society, and in the brain," he added.

Source: The Hindu, Dt.: 9.6.2019

WHY LANGUAGE MATTERS

This applies not only to Tamil but also every mother tongue

The recent emotional outburst by Tamil speakers against the perceived threat of Hindi being imposed on them compels us to ask: why does language matter so much to us? Why are we deeply attached to a particular language? Why do we identify with it so strongly?

According to one theory of the nature and importance of language, it is an instrument by which we describe the world outside it. We have ideas in our heads, and language, consisting of signs — marks or sounds — is needed only to communicate these ideas to others. Our mental representations are private, but become public once words are used to designate them. We convey our thoughts to others in and through words. If this is the only function of language — to designate, describe and communicate things and thoughts that exist independently of it, in order to make them public — why would anybody be attached to a particular language? Can't this job be performed by any language?

So, this account fails to explain our deep attachment to a particular language, our mother tongue. It doesn't explain the emotional intensity with which people fight for their own language. Is there an account of language that can?

Objects and relations

The 'constitutive theory' by the great philosopher Charles Taylor does. According to this theory, pre-linguistic humans had already begun to express themselves, but when they became language users, they changed fundamentally. Language helped them articulate explicitly what was earlier somewhat vague and inchoate. It changed the nature of their thought. Language makes certain features of an entity more salient than others, pushes some into the background, while foregrounding others. As we fix our attention only on some features, we draw boundaries, make distinctions, no matter how rough, fluid or porous. We contrast them with other things. To take a simple example from the English language, when we sit at a table, we use a material object with a flat top with one or more legs that serves a range of purposes such as eating, writing, meeting, and so on, and different from, say, a bench or a stool that might look similar but fulfils different purposes. These particular purposes and activities are part of the meaning of the term 'table', crucial to learning how to use it. None of this is possible without a certain kind of reflective, focussed awareness which literally brings into existing a piece of wood as a table. So, the word 'table' brings a new thought, a new social object

and a new set of activities into being. Without that term or its equivalents, the sociocultural object, table, would not exist. It is in this sense that words, thought and the world are constitutively linked.

Just as the objects that surround us are linguistically constituted, so too are our relations with one another. For instance, learning the use of the word 'teacher' and 'student' is to learn a whole gamut of social relations crucial to the practice and institution of education. It also helps constitute how those performing these roles (teachers and students) may stand in relation to each other — formal or informal, friendly or withdrawn, casual or serious, and so on. Furthermore, language constitutes not only a web of power-laden or power-free social relationships but also new emotions. For example, anger experienced by non-linguistic animals is different from indignation which depends on a grasp of what is just and unjust. To admire someone is more than just being attracted to her; it is to see her as having exceptional virtues or achievements. We don't just desire things or are repulsed by them but also evaluate, by a standard, which desires are worthy and which among all worthy entities are of even higher worth. This recognition of a standard, of the distinction between

correct and incorrect, morally right and wrong, a specifically human characteristic, is also constituted by language. In sum, unlike the purely physical, chemical or biological world, the human world is word-laden, shot through with language. We are, as Professor Taylor puts it, language animals, living in a dimension in which other animals do not, the linguistic dimension.

The attachment to one language

Another feature of language to which the constitutive theory draws our attention is its strong communitarianism. Word-meaning is created and recreated in speech, in conversation and dialogue with others. It follows that a language would not exist or grow without a speech community, a community of language users. So, Tamil is sustained by and grows within the specific community of Tamil speakers, so also Bengali or Hindi. And it is not just the speech community which shapes and creates language, but language which constitutes and sustains the speech community. Since thousands of languages exist and are nourished by its speakers, different linguistic vocabularies imply different ways of constituting and experiencing the world; each having different feelings, concerns, sensibilities, aspirations and so on. Language makes us what we are. Specific languages make

us the specific creatures that we are.

So, our own language matters to us because it constitutes us and our world, our own specific way of being in the world. Language makes us at home in the world. In a manner of speaking, we dwell comfortably only in our own particular languages.

Because the particular language we learn constitutes us and our world, our relationship with it simply has to be very deep. And we all feel a special bond with all those who speak the same language. Just imagine the alienation of, say, a rural Tamil speaker who lands unprepared in American English-speaking Texas, and imagine equally his relief and elation if he ever finds a Tamil-speaker there! Fifty years ago, Tamilians probably felt similarly in Punjab!

So, the constitutive theory explains the deep attachment people have to particular languages. It explains why, when a particular set of language-speakers fear a threat to their language, they respond with indignation. They fight to defend it.

What does not follow, however, is that languages are self-contained entities. Instead, they are, as the sociologist Steven Lukes puts it, "clusters or assemblages of heterogeneous elements with varying origins", dynamic constellations in a moving galaxy, intermixing, borrowing from one another, being

shaped and in turn shaping one another. The demand for purity is an enemy of language growth and innovation. Consider the Sanskrit term 'puja'. It has been suggested that it may have not Indo-European but Dravidian roots deriving from the Tamil word 'pu' for flowers. How many of us know the Sanskrit word 'Veda', or 'vid', is linked to 'wit' and 'witness', the English 'daughter' to dugdha (milk), or 'free' linked etymologically to Sanskrit 'preeta' (love)? Languages which now seem radically distinct from each other have evolved together over a long, interconnected global history.

One must remember the ease and dedication with which people born in one linguistic community embrace languages different from their own. Indeed, we can be attached to more than one language. Just think of the Hebrew/English-speaking Indologist David Shulman's love for Tamil and Telugu. Not to speak of the passionate bilinguality of good translators. So, while deep attachment to one's language is understandable, the pathological obsession with which people defend its purity, uniqueness and superiority is unwarranted, pathetic and unforgivable.

Rajeev Bhargava is Professor, Centre for the Study of Developing Societies, New Delhi

Source: The Hindu, Dt: 11.6.2019

NATIONAL EDUCATION POLICY PROPOSES FORMAL EDUCATION FROM AGE OF THREE

Right To Education Act to cover the three years of preschool before Class 1.

All Indian children could soon enter the formal education system at the age of three, with the draft National Education Policy projecting an expansion of the Right To Education Act to cover the three years of preschool before Class 1.

The draft policy also wants early childhood education to be overseen and regulated by the Ministry of Human Resource Development (HRD) as part of the school system, rather than the private pre-schools and anganwadis that currently cater to the 3-to-6 years age group.

This could result in an upheaval in the anganwadi system which has been overseen by the Ministry of Women and Child Development (WCD) for more than four decades.

An inter-ministerial task force will work out a roadmap for the transition by the end of 2019, says the draft policy.

The HRD Ministry is in the early stages of assessing the implications of such a move. Additional costs will come in the form of teacher recruitment and training, infrastructure and learning materials, as well as nutritional aspects (including the proposal to provide breakfast to young children), said Ministry officials.

The Ministry does not yet have accurate data on what percentage of children are neither in pre-schools nor the anganwadi system. Given that the WCD Ministry has been in charge of this for over 40 years, it's not clear if they would be willing to give it up, said one official.

The draft Policy praises the contribution of anganwadis to improving health and nutrition, but notes that their record in education is not so strong.

"While providing some essential cognitive stimulation, play, and day care, most anganwadis have remained relatively light on the educational aspects of ECCE [or Early Childhood Care and Education]. Anganwadis are currently quite deficient in supplies and infrastructure for education; as a result, they tend to contain more children in the 2-4 year age range and fewer in the educationally critical 4-6 year age range; they also have few teachers trained in or specially dedicated to early childhood education," says the draft Policy.

It adds that private pre-schools often consist of formal teaching and rote memorisation with limited play-based learning. A 2017 study by the Ambedkar University showed that

"a significant proportion of children in India who completed pre-primary education, public or private, did not have the needed school readiness competencies when they joined primary school," says the draft Policy.

The draft Policy suggests a new integrated curricular framework for 3 to 8-year olds with a flexible system based on play, activity and discovery, and beginning exposure to three languages from age 3 onwards. This framework would be implemented by training and strengthening anganwadi capabilities and linking them to a local primary school, co-locating anganwadis and pre-schools with primary schools, or building stand-alone pre-schools also linked to a local primary school.

All aspects of early childhood education must come under the HRD Ministry, says the draft Policy, just as health services in anganwadis lie with the Health Ministry. A joint task force from Health, HRD and WCD will draft "a detailed plan outlining the operational and financial implications of the integration of early childhood education with the school education system".

Source: The Hindu, Dt.: 9.6.2019

FOR MORE INCLUSIVE PRIVATE SCHOOLS

In India, the right to education was made a fundamental right by inserting Article 21A by the Constitution (Eighty-sixth Amendment) Act, 2002. It was enabled with the subsequent enactment of the Right to Education (RTE) Act, 2009. However, its implementation has been a challenge for most States as they have discretion in how the Act gets implemented. Thus, as the new academic year dawns upon us again, a slew of queries and complications related to various provisions of the RTE Act need to be addressed.

No child left behind

The RTE Act bears many similarities to the U.S.'s No Child Left Behind Act, including school accountability, assessment standards and teacher training. Like the U.S., in India too, States have been given major leeway in deciding the course of implementation. However, a problem that recurs every year is mandated access to underprivileged sections of society. Section 12 (1) (c) of the Act mandates all private schools (except for minority schools) to allocate 25% of

their seats to economically weaker sections, i.e. those families with an income of less than 2 lakh a year, and other disadvantaged groups like Scheduled Castes, Scheduled Tribes and the physically challenged. The State government will then reimburse these schools for students admitted under this provision, at an amount per month that is determined by the State rules.

The process for admission under Section 12 (1) (c) is far from perfect. This is evident in the large number of vacancies in several cities in the country. For instance, on the last day of admissions under the RTE Act, under the first lottery there were 20,835 vacancies in Maharashtra.

Tamil Nadu, which has always been at the forefront of educational progress in India, has made certain strides in the implementation of Section 12 (1) (c). It has widened the ambit of "disadvantaged sections" to include HIV positive children and transgenders. A centralised database has been created by the State where people can access all the matriculation (State board) schools in the

State which lie within 1 km of their residence. Another notification has been issued by the Tamil Nadu government to bring all schools affiliated to boards other than State boards under the control of its Director of School Education for RTE implementation.

Issues to be addressed

However, several issues remain. One of the main concerns is the absence of several CBSE schools on the school database set up by the State. Despite the use of GIS tagging, several parents complain that the system is faulty in identifying nearby schools. Financial problems continue to mar the system—many schools collect money for textbooks and uniform though this is part of the State-stipulated fees. This is a chain reaction: the Centre is supposed to release up to 70% of the funds for this programme which is often delayed. A PIL was recently filed before the Madurai Bench of the Madras High Court seeking direction to the Centre to release all pending RTE funds to Tamil Nadu. A Right to Information (RTI) petition found out that in the past seven years, the Tamil Nadu

RTE ACT MAY CHANGE

government has allocated a sum of ₹368.49 crore, while the Central government has allocated only 27.8 crore under the RTE in the same period. This leads to a financial crunch for the State and, by extension, the schools.

While moving the system online has led to transparency, in many States, including Tamil Nadu, the management committee as per the RTE Act has not been notified. RTE rules also state that unfilled seats can be filled again in September but governments have no conspicuous public announcements regarding this.

There have also been several grievances regarding the '1 km radius' criterion, especially for rural residents who may not have any private schools in their vicinity. This criterion will eventually widen the rural-urban divide in educational outcomes. The Kerala Rules are more progressive as they acknowledge terrain limitations and the State has made provisions for adequate arrangements for providing elementary education.

Better implementation

The window for the admission process for RTE Act vacancies in private schools is very narrow. This causes many parents to miss the deadline, despite thousands of vacancies. The procedure for admission should be made through a single-point window online for all school boards, with computer kiosks to assist parents who may not be able to fill the form online. A mobile application should be built with live information on the number of seats available in each school under the 25% quota. An RTE compliance audit should be conducted for all schools every year by the State Education Department. Any aid given to private schools must be tied to the levels of compliance achieved by the school. Several schools do not adhere to the 25% quota. These schools should be penalised and derecognised if continuous violations occur. Every school should declare prominently that it is RTE compliant — and the admission procedure, including deadlines, should be conspicuously displayed

at the school premises. On the government side of things, funds need to be released in a timely manner, so that it inspires confidence in schools to fill all the vacancies.

Section 12 (1) (c) of the RTE Act recognises the need for inclusion, and explicitly establishes responsibility on all stakeholders to contribute towards this goal. Consequently, private schools, which often become islands of the privileged class, will now become more inclusive. This socialisation will benefit all classes of society as we rise above our social biases to make our children not just better learners but better human beings.

'Americai' V. Narayanan is an RTE activist through the INODA Organisation and spokesperson of Tamil Nadu Congress. Kavya Narayanan is currently pursuing an entrepreneurship programme in IIMB *Source: The Hindu, Dt : 5.6.2019*



Since 1951

JAMAL MOHAMED COLLEGE (AUTONOMOUS)

Re -Accredited (3rd Cycle) with 'A' Grade by NAAC
(Affiliated to Bharathidasan University)

TIRUCHIRAPPALLI - 620 020

Phone: 0431-2331135, 2331235 Email: principaljmc@gmail.com



Janab. N.M. Khajamian Rowther
FOUNDER



Hajee. M. Jamal Mohamed Sahib
FOUNDER

COLLEGE WITH POTENTIAL FOR EXCELLENCE

COURSES OFFERED

UG COURSES			PG COURSES		
AIDED	UNAIDED		AIDED	UNAIDED	
	MEN	WOMEN		MEN	WOMEN
B.A. Arabic B.A. Economics B.A. English B.A. History B.Com. (2 Sections) B.Sc. Botany B.Sc. Chemistry (2 Sections) B.Sc. Computer Science B.Sc. Mathematics B.Sc. Physics B.Sc. Zoology	B.A. English B.Com. (4 Sections) B.B.A. (4 Sections) B.Litt. (Tamil) B.Sc. Computer Science (2 Sections) B.Sc. Hotel Mgt & Catering Science (2 Sections) B.C.A. (5 Sections) B.Sc. Information Technology B.Sc. Visual Communication	B.A. English (2 Sections) B.B.A. B.Litt. (Tamil) B.Com. (4 Sections) B.Sc. Biotechnology B.Sc. Fashion Tech. & Costume Designing B.Sc. Nutrition & Dietetics B.Sc. Computer Science (2 Sections) B.Sc. Mathematics (3 Sections) B.C.A. (3 Sections) B.Sc. Information Technology B.Sc. Chemistry B.Sc. Physics (2 Sections) B.Sc. Microbiology	M.A. Arabic M.A. Economics M.A. English M.A. Tamil M.Com. M.Sc. Botany M.Sc. Chemistry M.Sc. Mathematics M.Sc. Physics M.Sc. Zoology MCA (Approved by AICTE)	M.A. History M.A. English M.Sc. Chemistry M.Sc. Computer Science M.Sc. Information Technology M.Sc. Biotechnology M.Sc. Microbiology M.Sc. Physics M.Sc. Zoology M.Sc. Mathematics MCA (Approved by AICTE) MBA (Approved by AICTE & Accredited by NBA) M.Com. and M.S.W.	M.A. Arabic M.A. English M.Sc. Mathematics M.Sc. Physics M.Sc. Microbiology M.Sc. Chemistry M.Sc. Computer Science M.Sc. Information Technology M.Sc. Fashion Tech. & Costume Designing M.Sc. Nutrition & Dietetics MCA (Approved by AICTE) MBA (Approved by AICTE & Accredited by NBA) M.Com. and M.S.W.

RESEARCH- AIDED RESEARCH- UNAIDED PROGRAMMES (for Men & Women)

M.Phil. English M.Phil. Zoology	M.Phil. & Ph.D. Arabic, Biotechnology, Botany, Chemistry, Commerce, Computer Science, Economics, English, History, Mathematics, Management Studies, Microbiology, Physics, Tamil & Zoology
	M.Phil. Nutrition & Dietetics*

UGC Aided Innovative Course - Post Graduate Diploma in Bio Diversity Informatics

Certificate & Diploma Programmes

P.G.D.C.A., P.G.D.C.H. & P.G.D.W.P.M. P.G. Diploma in Islamic Banking & Financial Mgt. P.G. Diploma in Fermentation Technology P.G. Diploma in Bioinformatics	Certificate in Arabic, Diplomain Arabic, Advanced Dip. in Comp. Applications with Arabic Certificate in Accounting Technician by ICWA Institute, ICWA Foundation, Tally Accounting Package & Type Writing Certificate in Functional Arabic, Diploma in Functional Arabic, Diploma in Urdu, Diploma in Computer Applications and Business Accounting and Multilingual DTP (GABA MDTP) - Cert. will be issued by Ministry of HRD, Govt. of India.
Diploma in Acupuncture in Collaboration with IECD, Bharathidasan University (6 Months Course)	

*Subject to Affiliation



Dr. S. ISMAIL MOHIDEEN
PRINCIPAL



Dr. A.K.KHAJA NAZEEMUDEEN
SECRETARY & CORRESPONDENT

For further details visit www.jmc.edu

THE DANGER OF TERRITORIAL NATIONALISM

The Opposition has not done enough to defend India's inclusive and plural ethos

Talking to the American political journalist, Norman Cousins, in 1961, Jawaharlal Nehru shared his idea of democracy: "I would say that democracy is not only political, not only economic, but something of the mind." Nehru emphasised democracy as "a certain tolerance of others and even of others' opinions... a certain contemplative tendency and a certain inquisitive search for truth." Democracy for Nehru was akin to a political culture where a hundred opinions could bloom.

Since the Narendra Modi government took power in 2014, the mind of democracy is under attack. There is intolerance towards differences. Democracy is facing political authoritarianism. The return of the Modi government at the Centre has tightened Hindutva's grip on the political narrative. Despite the agrarian crisis, job unrest, and the hardships of demonetisation, the electoral outcome was in the BJP's favour. Making political capital out of the air strikes on Balakot, playing up the threat to the nation's security

over real issues, and using divisive language worked for the BJP.

Ideology of the state

Hindutva is no longer a political ideology of a political party. It is now an ideology of the Indian state. In 2015, when about 40 writers and artists returned their Sahitya Akademi awards in protest against the silence on the killing of writers by Hindu right-wing organisations, Finance Minister Arun Jaitley called it a "manufactured paper rebellion" by writers of "Left or [with] Nehruvian leaning." The murder of writers was sidelined by an ideological allegation. The political tactic was to turn an issue of public morality into a friend-enemy discourse.

Since the JNU incident of 2016, we witnessed the mainstreaming of the term "anti-national" by BJP members. Anyone who raised concerns on violence against Kashmiris, spoke against war, supported writers and journalists facing threats, welcomed the idea of Pakistani artists in India, spoke up for Muslims attacked for allegations of cow slaughter or beef consumption, or simply questioned the government faced the epithet. The BJP

became the sole custodian of national pride and security.

Defending Nehru's idea of India

Nehru's idea of India was defended by sections of India's civil society rather than the Congress or other secular parties. A section of mainstream media dropped its ethics and peddled the government's line. A handful of journalists braved legal, physical and verbal threats in order to ask the truth. When journalist Ravish Kumar asked Congress president Rahul Gandhi why he did not defend "Nehru's legacy", Mr. Gandhi skirted the question. Mr. Gandhi also spoke against hate, and for love, in his election campaign. But he was iffy in naming the real victims of hate politics. This weakened the counternarrative, and failed to bolster confidence in the electorate.

West Bengal Chief Minister Mamata Banerjee took the BJP's anti-minoritarian agenda head-on. She risked public mood to oppose the National Register of Citizens (NRC) being implemented in Assam, and welcomed the refugees in her State. Earlier, she sided with the United Nations in support of granting asylum

to the Rohingya, against the position of the Central government. She managed a thin victory — the BJP made big inroads into West Bengal with an unprecedented 40% vote share. The general secretary of the CPI(M), Sitaram Yechury, admitted that Left supporters shifted allegiance to the BJP. The instrumental aim of the Left parties was to dislodge the local rival, not the BJP, and this helped the BJP's cause. Improvising on Lord Acton, the conservative writer, Nirad C. Chaudhuri, had warned in *Thy Hand, Great Anarch!* that "loss of power corrupts, and absolute loss of power corrupts absolutely."

Has "the mind of India" (to borrow Nehru's phrase) shifted to the right? If the mind has abandoned the spirit of democracy and fallen for territorial paranoia, then yes. In *We Or Our Nationhood Defined*, the ideological guru of the Hindu right, M.S. Golwalkar, defined the nation as "hereditary territory". Hindutva is a territorial project. Thinking is reduced to marking territory, an act of self-preservation. It promotes exclusionary laws, as seen in the move to implement the NRC nationwide. This will throw the lives of poor migrants into a legal quagmire. The detection, detention and deportation of "foreigners"

will make people turn into stateless populations without rights.

According to Golwalkar, "Hindu religion, Hindu culture and Hindu language (the natural family of Sanskrit and her off-springs) complete the Nation concept." India is imagined as mono-religious, mono-cultural and mono-lingual. Golwalkar's options for minorities were either to "adopt" the majority culture "or to live at its mercy". When the Hindu vigilantes force Muslims to chant "Jai Shri Ram!" and "Bharat Mata ki Jai!", it isn't just perverse cultural pride that is involved, but the surplus pleasure of humiliating others.

Since 2014, India in the nationalist narrative is being imagined as a fortress being guarded against imagined enemies and hated political opponents and minorities. Ideological opponents are forced to fear every word and act of nonconformity. Muslims are killed or harmed on mere allegations of beef eating and cow slaughter. Territorial nationalism is a predatory idea that hunts for enemies.

Cultural heterogeneity

Nehru wrote in *The Discovery of India*, "A Buddhist or Jain in India is a hundred per cent product of Indian thought and culture, yet neither is a Hindu by

faith. It is, therefore, entirely misleading to refer to Indian culture as Hindu culture." Nehru's idea of India is not reducible to a single faith. "In later ages", Nehru wrote, "this culture was greatly influenced by the impact of Islam, and yet it remained... distinctively Indian." Cultural transformation of religions in India is the basis of its heterogeneity, and a historical fact. In Nehru's enlightened view, India is not a Hindu idea, or a Hindu nation.

The poet-critic, Octavio Paz, in his book *In Light of India*, wrote: "India, as a country and as a history, is much greater than Hinduism." Despite being an admirer of Hindu thought and architecture, Paz was aware of the immense contributions made by other cultures.

Humility is a desirable ethic for civilisations to live by. If India lives in territorial paranoia and exclusion, it will lose its mind.

Manash Firaq Bhattacharjee is the author of 'Looking for the Nation: Towards Another Idea of India'

Source: *The Hindu*, Dt: 18.6.2019

DO EXAMS THROTTLE INDIA'S EDUCATION SYSTEM?

The stress on rote learning instead of critical thinking continues, unlike in European systems

The importance accorded to school-leaving examinations in India puts enormous pressure on students to score the highest possible marks. Bagging a rank among lakhs of students is accepted widely as a mark of excellence. But how scientific is the examination system at determining the progress of students? In a conversation moderated by G. Ananthakrishnan, Krishna Kumar, Former Director, National Council of Educational Research and Training and Rohit Dhankar, Professor of Philosophy of Education at Azim Premji University, Bengaluru, talk about the education system and possible reforms. Edited excerpts:

The school-leaving exam is a defining one in the life of a student. What outcomes do these exams actually achieve?

Krishna Kumar: This examination system is something that reminds us of the beginnings of the modern education system in India. The school-leaving examination was designed in the latter half of the 19th century as a way to determine who can be selected for further education, which

was very scarce at that time, and also for lower-level jobs in offices. It was basically a means of elimination. And it has remained that all the way up to now. The Grade 10 exam, for instance, fails a large number of children and stops them from going any further. This is a kind of structural arrangement in a system in which secondary education is not very widespread and higher secondary education is even less so. Opportunities for further education at the undergraduate level or various kinds of technical education are also relatively scarce.

So, the exam system acts as a custodian which doesn't permit a vast number of children to go forward. It has acquired its legitimacy over the century, and therefore it is not questioned, but it has very little scientific basis, and it is not a system of any kind of valid assessment of the potential of a young person. Rather, it is a means of keeping out [children]. In what manner can you be stopped from going further? Grade 10 is the most draconian barrier, Grade 12 also fails a large number of children.

That is one function of the examination system. The other big function is to create an illusion of equal opportunity in an otherwise

highly unequal society. It is in the exam that all children — no matter what their background is, or whether they study in a posh school or a poor school — face the same test of three hours. Their names are turned into roll numbers. The identity of paper-setters and evaluators is not revealed. Thus, confidentiality enhances the legitimacy of a situation where children from contrasting circumstances are given an equal-looking opportunity.

ALSO READ

Students appearing for the public examination in Thoothukudi on Friday. N. Rajesh N_RAJESH

Does India's school exam system need reform? | The Hindu Parley podcast

Rohit Dhankar: I agree. The problem is well-known for quite some time. The first mention of the educational system being throttled by exams was in 1904 in the Indian Educational Policy, at the time formulated by the Governor General in Council. After that this was mentioned in every commission and report. They always try to say exams should be reformed and something should be done about it. As far as reliability of children's understanding, acquiring knowledge and ways of formulating

knowledge are concerned, I don't think the examination system leaves much scope. Children do acquire snippets of information, but whether they construct that into knowledge remains seriously doubtful. I feel that this is also an outcome of intense competition in society. As long as the school structure and the structure of the curriculum remain as it is today, where every child has to finish certain kinds of learning in a given time, and at the same time the possibility of children exploring on their own is limited, it seems that the exam system cannot be changed.

If one changes these two things — the structure of the school and the curriculum — and somehow an alternative way is found which ameliorates the high competition in the parents' mind, there is a possibility of reforming the system in such a manner that it is more insightful and less stressful.

How does India's exam system compare with the systems of other countries?

KK: Our system compares very poorly with the evaluation and assessment systems which are in place in other societies, including European and North American societies as well as China. These societies have reformed their evaluation systems

from within by improving teachers' understanding of what they are looking for in a child right from the start. In our case, we don't equip our teachers with a deep understanding of how children learn and how to assess a child's growth. Our system right from the beginning becomes intensely competitive and stressful and starts promoting cramming as a way to move forward with high marks.

A recent attempt made in the Right to Education (RTE) Act to introduce Continuous and Comprehensive Evaluation (CCE) was an important step but this was not welcomed by a large number of schools and State authorities. And the idea that the RTE introduced — that we will not have a Board examination up to Grade 8 — has now been amended by Parliament. States are now once again free to introduce a Board exam. Some have already moved towards that by reintroducing at Grade 5 and Grade 8 levels an exam that can classify children into pass and fail categories. This was the old system. This reversal of a progressive step that the RTE had taken also shows how accustomed our system is to this old and rigid practice of examining children one against the other. And how dependent it is on certain time-honoured

skills like cramming and preparing for an exam through coaching.

In comparison, European systems, including the British system on which we were modelled originally, have moved on to far more holistic and humanistic ways of assessing each child's own growth trajectory right from the beginning. Even where there are public exams, they are taken with much greater care for objectivity and justice for every child. The GCSE [General Certificate of Secondary Education] in Britain, for example, makes sure that each child's work and performance gets a fair chance to be assessed properly by more than one evaluator. Internal reforms in the system in these directions have taken place in all those societies and they have been ignored in India.

You have written about the role played by model answers coming in the way of students creatively answering an exam question. Could you tell us how it affects the process?

KK: These model answers are prepared to provide the evaluator with a yardstick to see how many marks will be given to a child's answer. So, since the whole process is so hurried, the evaluator looks at the model answer, and looks for an exact replication of that in the

child's answer sheet. If a child has written something sensible in slightly different words — for instance, instead of the word 'architecture', if a child has used the word 'structure' — the evaluator will strike off a mark simply because the model answer says the correct answer should use the word 'architecture'. The model answer is rigidly applied and thereby the chances of any justice being done to a child's original answer which carries the child's own creative use of language or her own way of expressing something is likely to be ignored — not just ignored but punished and evaluated poorly. Sometimes so poorly that gross injustice is done to the child's answer.

RD: I have some information about the assessment systems in Finland, the U.K., and some States in the U.S. When we compare some of these systems, one or two things stand out clearly. A kind of continuous assessment which feeds back into the teaching-learning process and a kind of taking care of the child's continuous progress is in place.

The second and more important thing, perhaps, is that in the public exam, the questions are on concepts, critical thinking and various ways of looking at

the avenues of knowledge, and [there are] criteria for judging the veracity of that knowledge. Our emphasis is on speedy reproduction of information. It seems that the approach of looking at the conceptual side and critical analysis and justification is a much more constructive and better way for the child's learning.

Our system is rigid. We never give adequate time for these ideas to take root in an institution. We think that a document when prepared and given to the Board, it [the Board] has the capability to translate that document into action, which is not the case. Similarly, we never pay attention to helping the teacher understand the new system. Giving certain words and ideas to people is one thing, and exploring with teachers what their views, assumptions are, and what the problems are with that understanding and how to move to a better understanding has never happened.

In the draft National Education Policy 2019, there is an idea that we can shift to modular exams rather than one single exam. Is this actual reform?

KK: This idea has been given many times earlier. And the National Institute of Open Schooling does provide the facility for taking one subject at a

time, when completing your examination process over three-four years if necessary. I don't think this idea is going to make any impact on this very highly competitive system.

In fact, the draft policy has ignored a number of very good reforms within the various Boards that have been recommended over the last 20-25 years. Many of the Boards don't have adequate staff, enough academic faculty to monitor their own procedures. Many of the State Boards are actually in very poor shape as far as their academic infrastructure is concerned. Even the CBSE and ICSE operate as bureaucratic, mechanical set-ups. Unfortunately, the policy draft doesn't even look at this phenomenon of improving the institutional functioning of the Boards.

RD: Exam reform doesn't come alone in the draft education policy; it comes along with the changes recommended in structure, curriculum, choice of subjects. A lot is written about curriculum reform. At this moment, in the first reading, it was somewhat confused, and talks of too many things simultaneously and repetitively. For example, if we give more flexibility to children at the secondary level [it proposes to do away with secondary-senior secondary distinction]

with eight semesters and around 40 courses, for 24 courses students should take Board exams. With how much understanding I don't know, but they also say the exam will shift from testing rote memory to basic concepts and their relevance to life, situations and problem-solving. If the bulk of the recommendations are implemented, then there seems to be a possibility that we will get a kinder and better assessment system.

But I must point out that on the curricular reforms to the subjects, for example, there are 14 or 15 different kinds of courses and subjects for 6th to 8th standard students, but there doesn't seem to be that much room in the timetable. So, at this moment it seems the situation is not very clear. However, as far as examinations are concerned, if the policy understands what they are

writing, the emphasis is more on the fundamental concepts in subjects and more on understanding. Through a modular kind of Board exam, it might help. But then this comes along with a whole bunch of recommendations, and piecemeal implementation is not going to help.

Source: The Hindu, Dt: 14.6.2019

TRAINING FOR TEACHERS ON NEW SYLLABUS SOON

The Tamil Nadu State Council of Educational Research and Training (SCERT) will begin training government school teachers on the revamped syllabus from the second week of June, said a senior SCERT official, speaking to Express.

The council has revamped the syllabus for all classes except 1,6,9 and 11 for the academic year 2019-20. The revision of syllabus for these four classes were made in the previous academic year. "In line with what we did last year, we have made the textbooks more interactive. We have included more graphical elements to engage students better. We have also worked actively on condensing the textbooks into one volume," the official said, adding

that earlier most textbooks were printed separately for each term. However, upon receiving feedback on the length of the books, SCERT decided to make it concise.

"Students have to learn an entire year's syllabus for public exams. It makes it simpler for them to be able to read it out of one book," the official said. The syllabus has also been tweaked to sustain a gradation through the years. "If they learn about Tamil Nadu history in class 9, they'll learn national history the next year," an official involved in the revamp said.

He added that the quality of the books did not come down at the cost of making it shorter. "In subjects like Maths, we've included alternate solutions and

detailed solving strategies. We've introduced basic algebra in class 5. So we continue to print them as two volumes. However, we've introduced single volumes for subjects such as botany and zoology for class 12," he said, adding that no textbook would be bigger than 16-forms of printing, that is, 368 pages. This step was taken to ensure that the book did not disintegrate owing to stability issues.

"At the State level, SCERT will train three key resource persons, per subject per district. These teachers will in turn, train other teachers in the district," the SCERT senior official explained.

Source: The New India Express, Dt: 28.5.2019

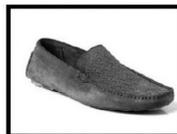


HABEEB TANNING COMPANY[®]

TANNERS & EXPORTERS OF
FINISHED LEATHER.SHOE UPPERS.SHOES

TANNERY DIVISION

Ammanankuppam Village, Railway Station Road, Gudiyatham - 635803.
Tel : 04171 - 220528 Fax : 04171 - 222428
E-mail : leathers@habeebtanning.com. Website : www.habeebtanning.com



ADMINISTRATION

3/2, Jamalia Nagar,
Perambur High Road,
Chennai - 600 012. INDIA
Tel : +91-44-2662 0087 / 2662 5933
Fax : +91-44-2662 5045
Email : info@habeebtanning.com/htc@vsnl.com
Website : www.habeebtanning.com

FOOTWEAR DIVISION

S.Beedi Complex,
Sedukkarai Village, R.S.Road,
Gudiyatham - 632 602
Tel : 04171 - 221028
Fax : 04171 - 221528
Email : shoeuppers@habeebtanning.com

SHOE DIVISION

Ammanakuppam Village
Railway Station Road,
Gudiyatham - 632 803
Tel : 04171 - 227728
Fax : 04171 - 227828
Email : shoes@habeebtanning.com

CHENNAI FOOTWEAR DIVISION

3/1, Jamalia Nagar
Perambur High Road
Chennai - 600 012
Tel : +91-44-26622281/82
Fax : +91-44-26622283
E.mail : htc.cfwd@habeebtanning.com

WHY MINORITIES FEEL ALIENATED IN INDIA

There is an unofficial political mechanism that has produced a sense of fear in the last five years

Prime Minister Narendra Modi's statement that the new National Democratic Alliance government should win the trust of minorities and puncture the 'myth of fear' has been received in two different ways. A section of political observers remain unconvinced about this assurance. They argue that aggressive Hindutva politics has marginalised the minorities. If the Modi government is serious about this lack of trust, it needs to do much more. On the other hand, some have optimistically received Mr. Modi's statement. They claim that minorities, especially Muslims, must appreciate Mr. Modi's positive gesture and explore possibilities of constructive dialogue.

These definite and categorical sets of argument are partly appropriate. The increasing alienation of minorities is certainly not a myth and expecting the new government to respond to the anxieties, aspirations and imaginations of these communities is morally legitimate and politically justifiable. However, there is a serious need to ask a fundamental question: Why do minorities feel alienated

in contemporary India?

This question takes us to an unofficial political mechanism that has produced a sense of fear among minorities in the last five years. This political mechanism relies heavily on a minority-majority binary to establish that Hindus and Muslims are the two core fundamental identities that represent two distinct and conflicting world views. There are four identifiable components of this unofficial political mechanism: discourse of violence, events of violence, justification of violence, and silence on violence.

Discourse and events

The media — TV, newspapers, social media such as Facebook and WhatsApp and even films — has played a significant role in creating a violent anti-Muslim Hindu victimhood discourse in the last five years. Every aspect of Muslim life in India has been targeted to create an impression that Muslims are the main problem of the country. For instance, we are told that the birth of a Muslim child is a threat to the Hindu population; the education of a Muslim child is a symbol of separatism; the eating habits of Muslims are anti-Hindu (as Muslims eat beef); the married life of a

Muslim couple is a social evil (as Muslims practice triple talaq); and even the death of Muslims is an anti-national act (because Muslims occupy valuable land for graveyards).

This aggressive anti-Muslim propaganda nurtured an equally powerful imagination of 'Hindu victimhood', at least in three possible ways. First, Hindus are presented as a homogeneous nation-state community with a unique and distinct culture. Hindu belief in multiple gods and goddesses is articulated as a distinctive feature of Hinduism to create a defining binary between Hindus and Muslims.

Second, the marginalisation of Hindus is demonstrated by producing quantifiable data/evidence. The Hindu Human Rights Report 2017 is an example of this political strategy. This report records the violation of human rights of Hindus in India. It argues that despite being a numerical majority, Hindus are treated as second-class citizens. In order to justify this claim, atrocities faced by Scheduled Castes and Scheduled Tribes are also included in the crimes-against-Hindus list.

Third, Hindutva groups construct what political

theorist Partha Chatterjee calls the two imaginary domains of politics. The inner domain is defined as a realm of Hindu faith and culture where the state is not allowed to intervene. The Hindutva positions on Babri Masjid and Sabarimala stem from this inner domain of politics. However, this is not the case with the outer political domain, where Hindutva unequivocally invokes legal-constitutional discourse. The demand to recognise Hindus as a minority in eight States is an example of this selective use of the Constitution and law.

Despite establishing this discourse of hatred and violence, Hindutva forces failed to provoke Muslims to create a large-scale riot-like situation in the last five years. Issues like 'love jihad', 'ghar wapsi', Ram temple, and even the ban on triple talaq could not generate riots. In this hostile communal atmosphere, a new style of violence was invented, however — the lynching of Muslims. A few Muslim individuals were killed to create a powerful impact. It was very easy to mobilise a mob of unemployed youth in the name of Hindu pride, especially in the cow-belt region.

Justification and silence

Interestingly, the government did not condemn

this new form of anti-Muslim violence. On the contrary, Bharatiya Janata Party leaders not merely justified such events but also offered legal and political support to the accused. It began in September 2015 when Mohammad Akhlaq was lynched in Dadri, and his son Danish was brutally beaten up for allegedly eating and storing beef on Eid. Union Minister Mahesh Sharma, who was also the MP from Gautam Buddha Nagar, did not condemn this incident. He described the Dadri killing as an "accident", visited the house of the main accused and avoided any contact with the family of victim.

Former Minister of State for Civil Aviation Jayant Sinha evoked this line of argument differently in 2018. Mr. Sinha provided legal aid to the main accused involved in a lynching case in Jharkhand. When a fast-track court accepted the bail of the eight accused, he welcomed them at a public function. Justifying his move Mr. Sinha argued that the court had granted bail to the accused upholding the fairness of justice and, therefore, as an elected representative of people as well as a Union Minister, he was entitled to honour the "due process of law".

The Prime Minister maintained a strange silence on all this for a long time. In

June 2017, he finally said "no person has the right to take the law into his own hands". Although he denounced cow vigilantism, Mr. Modi did not recognise the lynching of Muslims as a specific form of anti-Muslim violence. He reduced it to a law and order problem.

These political reflections, it seems, created the impression that lynching Muslims is a natural social phenomenon and the ruling establishment subscribes to the discourse of Hindu victimhood.

If the new BJP government is concerned about the myth of fear among minorities, it should systematically dismantle the mechanism that has actually created an atmosphere in which violence on religious lines has become normal and acceptable.

Of course, killing innocent Muslims is certainly a law and order problem. We do have a few laws to deal with such incidences of violence. But we certainly do not have an order.

Hilal Ahmed, an Associate Professor at the Centre for the Study of Developing Societies, Delhi, is the author of 'Siyasi Muslims: A story of Political Islams in India'

Source: The Hindu, Dt: 3.6.2019

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தேவை...!

இன்றைய உலகமயமாக்கல் கொள்கைகளில் யாரும், எந்த நாட்டிலும் சென்று பணியாற்றும் அல்லது வியாபாரம் செய்யும் சூழல் அமையலாம். அப்படியொரு நிலையில், சம்பந்தப்பட்ட நாட்டின் மொழியில் நாம் உரையாடப் பழகுவதும், கடிதங்கள் எழுதப் பயிற்சி பெறுவதும் தான் நம்முடைய தொடர்புத் திறனை மதிப்பிடுவதாக அமையும். இதற்கு நாம் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளைக் கற்பதும், அவற்றில் சரளமாக உரையாட, எழுத, பயிற்சி பெறுவதும் அவசியம்.

இந்தத் தொடர்பு மொழித் திறன், மொழிபெயர்ப்புத் திறனாக பரிணமிக்கும் போது, நம்முடைய வேலைவாய்ப்புக்கான சாதக நிலை பல மடங்கு உயரும். இதையொட்டி, மொழிபெயர்ப்புத் திறனின் அவசியம் குறித்து இளம் வயதிலேயே உணர்ந்து அதற்கான பயிற்சியை மாணவர்கள் பெறவேண்டும் என்பதற்காக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் செயல்பட்டு வரும் குமரி அறிவியல் பேரவை அண்மையில் ஒரு முன்முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளது.

மொழிபெயர்த்து பேசுதல் மற்றும் எழுதுதல் திறன் (Language Translation and Interpretation) குறித்த திறன் மேம்பாட்டு முகாமை கன்னியாகுமரி அருகேயுள்ள சிதறால் மலைக்கோயில் பகுதியில் கடந்த மே 5 ஆம் தேதி குமரி அறிவியல் பேரவை நடத்தியது. மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் அதன் வகைகள், மேடைப்பேச்சு மற்றும் அதன் உடனடி மொழிபெயர்ப்பு, எழுத்து மொழிபெயர்ப்பின் முறைகள் ஆகியவை குறித்து இளைஞர்களுக்கு விளக்குவதே இந்த நிகழ்ச்சியின் முக்கிய நோக்கம்.

இதில், குமரி அறிவியல் பேரவையின் முன்னாள் இளம் விஞ்ஞானியும், தற்போது கேரளத்தில் உள்ள மத்திய பல்கலைக்கழகத்தில் சர்வதேச உறவுகள் குறித்து இளங்கலைப் பட்டம் பயிலும் குழித்துறை மாணவியுமான ஏ.எஸ். லக்ஷ்மி, முன்னாள் இளம் விஞ்ஞானிகள் பிரின்ஸி, திருஷ்யா ஆகியோர் கருத்தாளர்களாகப் பங்கேற்று மொழிபெயர்ப்புப் பயிற்சி அளித்தனர்.

இந்தப் பயிற்சியின் குறிக்கோள் குறித்து குமரி அறிவியல் பேரவையின் அமைப்பாளர் முள்ளஞ்சேரி எம். வேலையன் கூறியது:

“இந்த நவீன உலகில் ஒவ்வொரு மாணவரும் பிற

மொழிகளை அறிந்திருப்பதோடு, அந்த மொழியில் சரளமாகப் பேசும் திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, மொழிபெயர்ப்புத் திறனையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது அவர்களின் உயர்கல்வி, வெளிநாட்டு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு முன்னுரிமை, பதவி, ஊதிய உயர்வு போன்றவற்றுக்கு கைகொடுக்கும். இதையொட்டியே, மொழிமாற்றிப் பேசுதல், எழுதுதல் திறன் வளர்ச்சி முகாமுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

பொதுவாக எழுத்தில் உள்ளவற்றை மொழிபெயர்ப்பதற்கும், பேச்சை மொழிபெயர்ப்பதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. எழுத்து மொழி பெயர்ப்பில், நமக்கு நிறைய கால அவகாசம் கிடைக்கும். நம்முடைய அறிவையும், உத்திகளையும் அதில் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால், பேச்சை உடனடியாக மொழிபெயர்க்கும்போது இந்த வாய்ப்புகள் இருக்காது.

மேலும், பேச்சு மொழிபெயர்ப்புக்கு தன்னம்பிக்கை மிக முக்கியம். பெரும்பாலானோருக்கு மேடை ஏறியவுடன் ஒருவிதப் பதற்றம் உண்டாகும். மொழிபெயர்ப்பின் போது, பேச்சாளரின் உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப, நாமும் மொழிபெயர்ப்பில் உணர்ச்சிகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். நாம் பேசும் இடத்துக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்ப்பை பொருத்திக்கொள்ளவோ அல்லது ஒழுங்கு படுத்திக்கொள்ளவோ வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்புக்கான பேச்சை நுணுக்கமாகக் கவனிப்பதும், அதை சரியாகப் புரிந்துகொள்வதும் அவசியம். பேச்சைக் கவனிப்பதில் கவனம் சிறிது தவறினாலும், நம்முடைய புரிதல் மாறிவிடும். முதல் நபர் குறிப்பிட்டு சொல்ல வந்த செய்தியை நம்மால் சரியாக விளக்க முடியாமல் போய்விடும். இவையெல்லாம் பேச்சு மொழி பெயர்ப்பில் முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியவை.

மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட விரும்புவோர் இரண்டு மொழிகளின் இலக்கணத்தையும் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். பல மொழி நாவல்களை படிப்பதோடு, பிறமொழித் திரைப்படங்களைப் பார்க்கும்போது மொழியின் உச்சரிப்பு, உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, புதிய வார்த்தைகள், ஏற்ற இறக்கம் போன்றவற்றை அறிந்துகொள்ள முடியும். எந்த மொழியை நாம் புதிதாகக் கற்றுக்கொண்டாலும், அதில் அவ்வப்போது ஏற்படும் புதுமைகளையும்

(Updates) உடனடியாக அறிந்து பயன்படுத்த பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

தற்போதைய நிலையில், French, German, Portuguese, Russian, Spanish ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கான அதிக தேவை உள்ளது. அரபி, சீன, ஐப்பானிய மொழிகள், ஹிந்தி, கொரியன் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கான தேவை அதிகரித்து வருகிறது.

நல்ல மொழிபெயர்ப்புத் திறன் உள்ள இளைஞர்கள் நிறைய ஊதியம் ஈட்டும் பணிகளில் சேர அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளன. இந்த விஷயங்கள்தான் கருத்தாளர்கள் மூலமாக முகாமில் பங்கேற்றவர்களுக்கு விளக்கப்பட்டது”

என்றார் அவர்.

கருத்தாளராகப் பங்கேற்ற முன்னாள் இளம் விஞ்ஞானி ஏ.எஸ். லக்ஷ்மி, முகாம் குறித்து கூறுகையில், “நான் கடந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பள்ளியில் பயிலும் போது குமரி அறிவியல் பேரவையில் இளம் விஞ்ஞானியாக தேர்வு செய்யப்பட்டேன். அப்போது, நான் பெற்ற பல பயிற்சிகள், அனுபவங்கள் என்னை இன்னும் மனதளவிலும், செயலளவிலும் ஊக்குவித்து வருகின்றன. இப்போதுள்ள இளம் விஞ்ஞானிகளும், இளைஞர்களும் என்னைப் போல ஊக்கம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக, மொழிபெயர்ப்பு குறித்த திறன் மேம்பாட்டு முகாமில் கருத்தாளராகப் பங்கேற்றேன்” என்றார். (நன்றி : தினமணி - 14-5-2019)

30 சதவீதத்துக்கு குறைவான மாணவர் சேர்க்கை: ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களை மூட உத்தரவு

மத்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ள எண்ணிக்கையில் மாணவர்கள் சேராவிட்டால் அடுத்த ஆண்டு முதல் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களை மூட வேண்டும் என பள்ளிக்கல்வித்துறை உத்தரவிட்டுள்ளது.

இது குறித்து பள்ளிக்கல்வித்துறை செயலாளர் பிரதீப் யாதவ் வெளியிட்டுள்ள அரசாணையில் கூறியிருப்பதாவது:

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை அரசு உதவி பெறும் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள், சுயநிதி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில் மாணவர் சேர்க்கைக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையைவிட 20 சதவீதத்துக்கும் குறைவாகவே சேர்க்கை நடைபெறுகிறது. இதனால் அரசு நிதி உதவி பெறும் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்கு மாணியம் வழங்குவது வீண் செலவினம் என்று பள்ளிக்கல்வித்துறை கருதுகிறது. தென் மண்டல தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் குழுமத்தால் நிர்ணயம் செய்யப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் (அதாவது 40, 50, 80, 100) சேர்க்கை செய்யப்படுகிறது.

2019-2020-ஆம் கல்வியாண்டு முதல், தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் குழுமம் அனுமதித்துள்ள மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கையில் 30 சதவீத

மாணவர்கள் சேர்ந்திருந்தால் தொடர்ந்து செயல்பட அனுமதிக்கலாம்.

30 சதவீதத்துக்கு குறைவாக உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களை 2019-2020-ஆம் கல்வியாண்டுக்குப் பிறகு அதாவது, 2020-2021 -ஆம் கல்வியாண்டு முதல் மாணவர் சேர்க்கைக்கு அனுமதிக்கக் கூடாது. அதற்கு அடுத்த ஆண்டு அரசு உதவி பெறும், சுயநிதி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களை மூட வேண்டும் என குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காரணம் என்ன?: தமிழகத்தில் தற்போது 247 தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள், 29 அரசு உதவி பெறும் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கும் வேலைவாய்ப்பின்மை, போட்டித்தேர்வுகளை மாணவர்கள் எதிர்கொள்ள முடியாதது போன்ற காரணங்களால் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில் மாணவர்கள் சேர தயக்கம் காட்டுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த நிலையில், பள்ளிக்கல்வித்துறையின் இந்த நடவடிக்கையை தொடர்ந்து, அங்கு பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள், ஊழியர்களின் நிலை கேள்விக்குறியாகியுள்ளது. (நன்றி : தினமணி - 1-6-2019)

மாணவர்கள் மத்தியில் அதிகரிக்கும் தற்கொலைகள்: உளவியல் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண பள்ளிகளில் குழுக்கள்

தமிழகத்தில் அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் மாணவ, மாணவிகளின் உளவியல் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் மூத்த ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள் தலைமையில் உளவியல் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்க பள்ளிக் கல்வித் துறை உத்தரவிட்டுள்ளது.

தற்போதைய சூழலில் மாணவர்கள் மதிப்பெண் குறைதல், பெற்றோர் திட்டிடுதல், ஆசிரியர் திட்டிடுதல் என்று தன்னிலை சார்ந்த செயல்களில் குறைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் வளரும் பருவத்தில் உள்ள மாணவர்கள் விபரீத முடிவுகளை எடுக்கின்றனர். இது ஒருபுறம் என்றால், மாணவர்களின் வளரும் சூழலும் அவர்களின் மனநலனை பாதிக்கிறது. திரைப்படங்களில் இடம்பெறும் வன்முறை சம்பவங்கள், தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள், சமூக ஊடகங்கள் என பல நிலைகளிலும் மனநலன் பாதிக்கும் நிலையில், இன்று பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு இடையே நடைபெறும் மோதல்கள், கொலைகள், கொலை முயற்சி, ஆசிரியர்கள் மீது தாக்குதல் போன்ற குற்றச்செயல்களும் ஆங்காங்கே நடந்து சமூகத்தில் அதிர்ச்சி அலைகளை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

குறிப்பாக, தற்போதைய மாணவர் சமுதாயம் சிறிய தோல்விகளைக் கூட தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருப்பதாக மனநல ஆலோசகர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். கடந்த 3 ஆண்டுகளில் தமிழகம் முழுவதும் 60-க்கும் மேற்பட்ட பள்ளி மாணவ, மாணவிகளின் தற்கொலை செய்துள்ளனர்.

இப்போது நீட் தேர்வில் குறைந்த மதிப்பெண் பெற்றதால் தமிழகத்தில் மூன்று மாணவிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். இந்த நிலையில், தமிழகத்தில் செயல்பட்டுவரும் அனைத்துவகையான பள்ளிகளிலும் மாணவர், மாணவிகளின் உளவியல் ரீதியான பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் பணி மூப்பு ஆசிரியர், ஆசிரியைகளை பொறுப்பாசிரியர்களாக நியமித்து உளவியல் ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டும் என கல்வித்துறை அறிவுறுத்தியுள்ளது.

முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் தலைமையில்...: இது தொடர்பாக பள்ளிக் கல்வித்துறை அதிகாரிகள் கூறியது:

இன்றைய சூழலில் பள்ளி மாணவர்கள் சிலர் தேர்வு பயம், வளர் இளம் பருவப் பிரச்சனைகள், மன அழுத்தம் உள்ளிட்ட உளவியல் பிரச்சனைகளால் எளிதில் பாதிக்கப்பட்டு எதிர்மறையான செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் தலைமையில் குழு அமைத்து அதன் மூலம் பள்ளி மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் உளவியல் ரீதியான பிரச்சனைகளைக் கண்டறிந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மாணவர்களின் எதிர்காலம் மற்றும் அவர்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் பணிமூப்பு மற்றும் தகுதி, திறமை வாய்ந்த ஓர் ஆண் ஆசிரியர், ஒரு பெண் ஆசிரியர் உளவியல் ஆலோசனை வழங்க பொறுப்பாசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஆண் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கும், பெண் ஆசிரியர்கள் மாணவிகளுக்கும் தேவையின் அடிப்படையில் உளவியல் ஆலோசனை வழங்க வேண்டும். இந்த பொறுப்பாசிரியர்களுக்கு உளவியல் ஆலோசனை வழங்குவது சார்ந்த பயிற்சிகளை வழங்க வேண்டும்.

அனைத்து வகைப் பள்ளிகளிலும் கட்டாயம்: இந்த உளவியல் பொறுப்பாசிரியர்கள் அரசுப் பள்ளிகள், அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகள், சுயநிதி பள்ளிகள், சிபிஎஸ்இ, ஐசிஎஸ்இ, ஐபி உள்ளிட்ட அனைத்து வகை பள்ளிகளிலும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். பள்ளிகளில் பொறுப்பாசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களை ஆய்வு அலுவலர்கள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இதற்கென பள்ளிகளில் தனியாக பதிவேடு பராமரிக்க வேண்டும். இதுகுறித்து அனைத்து கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது என்றனர். (நன்றி : தினமணி - 7-6-2019)

50-க்கும் மேற்பட்ட பட்டப் படிப்புகள் அரசுப் பணிக்கு உகந்தவை அல்ல!: அரசாணை வெளியீடு

பல்வேறு எம்.பி.ஏ. படிப்புகள், இரட்டை பட்டப் படிப்புகள் உள்பட 50-க்கும் மேற்பட்ட பட்டப் படிப்புகள் அரசுப் பணிகளுக்கான கல்வித் தகுதிகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டாது என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அரசாணையை தமிழக உயர் கல்வித் துறை அண்மையில் பிறப்பித்திருக்கிறது.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, தொழில்நிறுவனங்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப கலை, அறிவியல், மேலாண்மை, பொறியியல்-தொழில்நுட்பம் என அனைத்துத் துறைகளிலும் புதிய படிப்புகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வாறு அறிமுகம் செய்யப்படும் புதிய படிப்புகள், ஏற்கெனவே அந்தந்தத் துறை சார்ந்த மூலப் படிப்புகளின் பாடத் திட்டத்தில் குறைந்தபட்சம் 70 சதவீத பாடங்களைக் கொண்டவையாக இருந்தால் மட்டுமே, அந்தப் புதிய படிப்புகள் அரசுப் பணிக்கான கல்வித் தகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். 70 சதவீதத்துக்கும் குறைவான மூலப் பாடத் திட்டத்தின், பாடங்களைக் கொண்டிருந்தால், அந்தப் புதிய படிப்பு குறிப்பிட்ட அரசுப் பணிக்கான கல்வித் தகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

இதற்காக, உயர்கல்வித் துறை செயலர், பேராசிரியர்கள், நிபுணர்கள் அடங்கிய பட்டப்படிப்பு இணைக் குழு ஒன்றை அமைத்து, கவனமுடன் ஆய்வு செய்து எந்தெந்தப் படிப்புகள் அரசுப் பணிக்கான கல்வித் தகுதிக்கு இணையானவை அல்லது இணையற்றவை என்ற பட்டியலை அரசாணையாக அவ்வப்போது வெளியிட்டு வரும்.

இந்த அரசாணையின் அடிப்படையிலேயே தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (டி.என்.பி.எஸ்.சி.) அரசுப் பணிகளுக்கானத் தேர்வை நடத்தும். அந்த வகையில் அண்மையில் நடைபெற்ற இந்த பட்டப் படிப்பு இணைக் குழுவின் 60-ஆவது கூட்டத்தில், பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் சார்பில் வழங்கப்படும் பல்வேறு படிப்புகள் அரசுப் பணிகளுக்கான கல்வித் தகுதிக்கு இணையற்றவையாக (அரசாணை எண்.66) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

எம்.பி.ஏ. படிப்புகள்: அதன்படி, சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் சார்பில் வழங்கப்படும் எம்.பி.ஏ. சந்தை மேலாண்மை, எம்.பி.ஏ. சர்வதேச வணிகம், எம்.பி.ஏ. இணைய-வணிகம், எம்.பி.ஏ. மனிதவள மேம்பாடு, எம்.பி.ஏ. உலக மேலாண்மை, ஆன்-லைன் எம்.பி.ஏ., எம்.பி.ஏ. நிதி மேலாண்மை ஆகிய படிப்புகள்

அரசு பொதுத் துறை நிறுவன பணிகளுக்கான எம்.பி.ஏ. கல்வித் தகுதிக்கு இணையானவை அல்ல எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது அரசுத் துறைகளில் எம்.பி.ஏ. கல்வித் தகுதிக்கான பணிகளுக்கு இவர்கள் விண்ணப்பிக்க முடியாது.

இரட்டைப் பட்டப் படிப்புகள்: அதேபோல, இந்தப் பல்கலைக்கழகம் சார்பில் வழங்கப்படும் பல்வேறு இரட்டை பட்டப் படிப்புகளும் அரசுப் பணிகளுக்கு தகுதியானவை அல்ல என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் சார்பில் வழங்கப்படும் பி.எஸ்சி. கணினி அறிவியல் - பி.எஸ்சி. கணிதம் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு அரசுப் பணிக்கான பி.எஸ்சி. கணினி அறிவியல் படிப்புக்கு இணையானது அல்ல எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், இந்தப் பல்கலைக்கழகம் சார்பில் வழங்கப்படும் பி.பி.ஏ. இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.ஏ. சமூகவியல் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.ஏ. அரசியல் அறிவியல் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.ஏ. வரலாறு இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.ஏ. ஆங்கிலம் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.ஏ. பொருளாதாரம் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.காம். இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.எஸ்சி. காட்சி தகவல் தொடர்பியல் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.எஸ்சி. புள்ளியியல் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு, பி.எஸ்சி. கணினி அறிவியல் இரட்டைப் பட்டப் படிப்பு ஆகியவை அந்தந்த மூலப் படிப்புகளுக்கு இணையானவை அல்ல எனவும், அரசுப் பணிக்கான கல்வித் தகுதியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற படிப்புகள்: பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், பெரியார் பல்கலைக்கழகம், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் சார்பில் வழங்கப்படும் எம்.எஸ்சி. பயன்முறை (அப்பளைடு) நுண்உயிரியல் படிப்பு, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் சார்பில் வழங்கப்படும் எம்.எஸ்சி. ஒருங்கிணைந்த உயிரியல், எம்.எஸ்சி. உயிரியல் படிப்புகள், காந்திகிராம கிராம நிறுவனம் சார்பில் வழங்கப்படும் எம்.எஸ்சி. பயன்முறை உயிரியல், பாரதிதாசன் பல்கலை. சார்பில் வழங்கப்படும் 5 ஆண்டுகள் ஒருங்கிணைந்த எம்.எஸ்சி. உயிர் அறிவியல், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் சார்பில் வழங்கப்படும் 5 ஆண்டுகள் ஒருங்கிணைந்த எம்.எஸ்சி. விலங்கியல், எம்.எஸ்சி. கடல்வாழ் நுண் உயிரியல் ஆகிய படிப்புகள் அரசுப் பணிக்கான எம்.எஸ்சி. விலங்கியல் கல்வித் தகுதிக்கு இணையாக எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது. மேலும் பல்வேறு

படிப்புகள் அரசுப் பணிக்கு உகந்தவை அல்ல எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை அனைத்து மாணவர்களும் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில், அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகளின் அறிவிப்புப் பலகையில் வெளியிட வேண்டும் என்கின்றனர் கல்வியாளர்கள்.

இதுகுறித்து இந்த பட்டப் படிப்பு இணைக் குழுவின் உறுப்பினராக இடம்பெற்றிருக்கும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் துரைசாமி கூறியது:

அவ்வப்போது புதிதாக அறிமுகம் செய்யப்படும்

பட்டப் படிப்புகள் அந்தந்த மூலப் படிப்புகளின் பாடத் திட்டத்தில் 70 சதவீத பாடங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான், அரசுப் பணிக்கான கல்வித் தகுதிக்கு அந்தப் புதிய படிப்புகள் இணையானவையாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அவைத்தான் இந்தப் பட்டியலில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதற்காக, இந்தப் படிப்புகளை மேற்கொள்வதால் எந்தவொரு வேலைவாய்ப்புமே கிடைக்காது எனத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது என்றார் அவர். (நன்றி : தினமணி - 16-5-2019)

“டெட்” தேர்ச்சி பெறாத 1,500 ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் நிறுத்திவைப்பு: கல்வித்துறை அதிரடி நடவடிக்கை

ஆசிரியர் தகுதித் தேர்வில் (“டெட்”) தேர்ச்சி பெறாத 1,500 அரசு உதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை நிறுத்தி வைக்க பள்ளிக்கல்வித் துறை நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

மத்திய அரசு 2009-ஆம் ஆண்டு அனைவருக்கும் கட்டாய கல்விச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அந்த சட்டத்தின் ஒரு அம்சமாக, 2010-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஆசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தவர்கள் ஆசிரியர் தகுதித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதை கட்டாயப்படுத்தியது.

அதன் அடிப்படையில், 2012-ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் தகுதித் தேர்வு நடத்தப்பட்டது. அந்த தேர்வில் தேர்ச்சியடையாத ஆசிரியர்களுக்கு, மேலும் 4 ஆண்டுகள் கால அவகாசம் அளிக்கப்பட்டது. மேலும், 2019-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ஆம் தேதிக்கு பிறகு, தேர்ச்சி பெறாதவர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்த நிலையில், அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும், தகுதித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறாத 1,500 ஆசிரியர்களின் சம்பளம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிக்கல்வித் துறையின் இந்த நடவடிக்கை ஆசிரியர்கள் மத்தியில் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைக்கு ஆசிரியர்கள் சங்கம் கண்டனம் தெரிவித்துள்ளது.

இது குறித்து தமிழ்நாடு ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் மாநிலத் தலைவர் பி.கே. இளமாறன் ஞாயிற்றுக்கிழமை வெளியிட்ட அறிக்கையில் கூறியிருப்பதாவது:

கடந்த 2011-ஆம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்பு பதிவு

மூப்பு அடிப்படையில் இடைநிலை ஆசிரியர் மற்றும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 3,000-க்கும் மேற்பட்டோர், அரசு மற்றும் அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகளில் பணி நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

அவ்வாறு பணி நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள் 5 ஆண்டுகளில் “ஆசிரியர் தகுதித் தேர்வு” எழுதித் தேர்ச்சிப்பெற வேண்டும் என்ற நிபந்தனை அடிப்படையில் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

இந்த 5 ஆண்டுகளில் 10 முறை தேர்வு எழுத அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், அரசு இதுவரை கடந்த 5 ஆண்டுகளில் மூன்றுமுறைமட்டுமே தேர்வு நடத்தியுள்ளது. தேர்வில் தேர்ச்சி பெறாதது தொடர்பாக ஆசிரியர்களுக்கு முழுமையான வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை.

இந்நிலையில், ஆசிரியர் தகுதித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறாத 1,500 ஆசிரியர்களுக்கு ஏப்ரல் மாத சம்பளப் பட்டியல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது, அதிர்ச்சியளிக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை காரணமாக ஆசிரியர்கள் பெரிதும் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். இந்த ஆசிரியர்கள் கடந்த 8 ஆண்டுகளாக கல்விப் பணியை சிறந்த முறையில் ஆற்றி வருகின்றனர்.

“ஆசிரிய பணியே அறப்பணி, அதற்கே உன்னை அர்ப்பணி” என ஆசிரியர்கள் தங்களின் வாழ்க்கையையே மாணவர்களின் எதிர்காலத்துக்காக தியாகம் செய்கின்றனர். இதை அரசு கருத்தில் கொண்டு நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக்கு முறையாக வழங்க வேண்டும். மேலும், ஏற்கெனவே பணியிலிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியர் தகுதித் தேர்விலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என அதில் கூறியுள்ளார். (நன்றி : தினமணி - 29-4-2019)

செய்யது அம்மாள் பொறியியற் கல்லூரி



(NBA Accredited UG Courses : CSE, ECE, EEE & MECH)

An ISO 9001 Certified Institution

Anna University Approved Research Centres : EEE, MECH, CSE & ECE

Dr. E.M. அப்துல்லா வளாகம், இராமநாதபுரம் - 623 502

Ph: 04567 - 304 000, 304 001, 304 003, 222 234

E-mail : office@syedengg.ac.in Web : www.syedengg.ac.in

BE CIVIL, EEE, MECH,
CSE & ECE

ME

COMPUTER SCIENCE AND ENGINEERING
EMBEDDED SYSTEM TECHNOLOGIES
VLSI DESIGN
MANUFACTURING ENGINEERING

MBA Marketing, Finance, HRM,
Operations & Systems

Ph.D

EEE, MECH, CSE & ECE

கல்லூரியின் சிறப்பம்சங்கள் :

- ❖ NBA தரச்சான்றிதழ் பெற்ற முதன்மை கல்வி நிறுவனம்
- ❖ அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நான்கு ஆராய்ச்சி துறைகள்
- ❖ அண்ணா பல்கலைக்கழக அளவில் 166 ரேங்குகளை பெற்ற கல்வி நிறுவனம்
- ❖ அனுபவம் வாய்ந்த முனைவர் பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர்கள்
- ❖ கல்வி பயில உகந்த சூழ்நிலை
- ❖ அண்ணா பல்கலைக்கழக தேர்வுகளில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து முதலிடம்
- ❖ பல்வேறு துறை ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள இந்திய அரசு நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி உதவி பெற்றுள்ளது
- ❖ தரம் வாய்ந்த ஆய்வகங்கள் மற்றும் தன்னிகரற்ற உட்கட்டமைப்பு
- ❖ மிக குறைந்த செலவில் நிறைவான பொறியியல் கல்வி
- ❖ தகுதி வாய்ந்த மாணவர்களுக்கு கல்வி கட்டணத்தில் சலுகை
- ❖ AICTE - ல் திருந்து 6 ஆராய்ச்சி திட்டங்களுக்கு நிதி பெறப்பட்டுள்ளது
- ❖ TNSCST - ல் (தமிழ்நாடு அரசு) திருந்து திறுதி ஆண்டு மாணவர்களுக்கு பயிற்சி வழங்க நிதி பெறப்பட்டுள்ளது.
- ❖ IIT Bombay, National Cyber Security Cell, ICTACT, MSME, தமிழ்நாடு மாசுக்கட்டுப்பாட்டு வாரியம், MNRE மற்றும் Oracle Academy ஆகிய நிறுவனங்களுடன் எங்களது கல்லூரி புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டுள்ளது.
- ❖ கல்லூரியில் சிறப்பாக செயல்பட்டு வரும் Placement Cell மூலமாக மாணவ, மாணவிகளுக்கு பன்னாட்டு நிறுவனங்களில் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுத் தரப்படுகிறது.

- ◆ Tuition Fee free for SC / ST Students
- ◆ Government fixed Fee only



Placement data for the current Year (till now)

CSE	32
EEE	48
ECE	68
Mechanical	95
CIVIL	29
MBA	13

MERIT 550 and above Marks - No Tuition Fee
SCHOLARSHIP 500 - 549 Marks Rs. 20,000
450 - 499 Marks Rs. 10,000

5921

Counselling Code :

முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு கல்விக்கட்டணத்தில் மேலும் ரூ. 5000 குறைக்கப்படும்

அலுவலக தொடர்புக்கு

Principal : 98425 29558 Administrative Officer : 98940 44944, 73734 97136

K. H. GROUP OF SCHOOLS

(Managed & Maintained by K. H. Foundations)



K. H. MATRIC. BOYS HR. SEC. SCHOOL

THEN NANDIYALAM – 632 517

VELLORE DISTRICT

(Recognised by the Govt. of Tamil Nadu)

(Govt. Approved Muslim Minority school)

Phone: 04172 – 266704, 266705

Email :khboys.school@gmail.com

Web : khschools.net

K. H. MATRIC GIRLS HR. SEC. SCHOOL

MELVISHARAM – 632509

VELLORE DISTRICT

(Recognised by the Govt. of Tamil Nadu)

(Govt. Approved Muslim Minority School)

Phone: 04172 – 266006

Email: khgirls.school@gmail.com

Web :www.khschools.net

Providing Avenues to achieve Human Excellence through
Secular and Spiritual Education, Since 1991

کھجور اور ستو کا ولیمہ کھلایا۔ حضرت انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے بعض ازواج مطہرات سے نکاح کے موقع پر زیادہ مقدار میں ولیمہ کا کھانا کھلایا ہے۔

ثابت بنانی تابعی رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے حضرت انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ سے پوچھا کہ حضور اکرم صلی اللہ علیہ وسلم کے ولیمہ کی مقدار کیا تھی؟ انھوں نے بتایا کہ گوشت اور روٹی کی مقدار اتنی زیادہ تھی کہ لوگوں نے شکم سیر ہو کر کھایا، پھر بھی کھانا بچ گیا۔ (سنن بیہقی)

یہ دونوں حدیثیں میں نے محض نمونے کے طور پر پیش کی ہیں۔ ورنہ اس مفہوم کی بے شمار حدیثیں ہیں۔ ان سے معلوم ہوتا ہے کہ حسب استطاعت دعوتِ ولیمہ کا اہتمام کرنا سنت ہے، لیکن قرض لے کر لمبی چوڑی دعوت کرنا جائز نہیں۔ مختصر دعوت سے بھی ولیمہ کی سنت ادا ہو جاتی ہے۔

ان احادیث سے ان لوگوں کو سبق لینا چاہیے کہ ولیمہ کی دعوت کے لیے اپنی حیثیت سے زیادہ اہتمام کرتے ہیں کہ کہیں سماج کے لوگ بعد میں طعنہ نہ دیں۔ لاحول ولاقوۃ۔ لوگوں کا اتنا ڈر مگر اللہ کا کوئی ڈر نہیں؟ رسول اکرم ﷺ کی تعلیمات کا کوئی پاس و لحاظ نہیں؟

یہاں غور کرنے والی ایک بات یہ بھی ہے کہ آج میاں بیوی میں طلاق کی کثرت کیوں زیادہ ہو رہی ہے، اور دونوں میں نباہ کیوں نہیں ہو پا رہا ہے؟ آپ نے کبھی اس پر غور کیا؟ میں دیکھتی ہوں کہ شادیوں میں کروڑوں روپے خرچ کر دیے جاتے ہیں مگر کچھ دن کے بعد پتا چلتا ہے کہ میاں بیوی میں ان بن چل رہی ہے، یا دونوں الگ ہو گئے ہیں۔ وغیرہ۔ جانتے ہو، آج کل اس طرح کے واقعات زیادہ کیوں دیکھنے کو مل رہے ہیں؟ کیوں کہ ایسی شادیاں اور ایسی دعوتیں جن میں سنتِ رسول کا لحاظ نہیں کیا جاتا، برکتوں سے خالی ہوتی ہیں اور جہاں برکت ہی نہ ہو وہاں ایسے حادثوں کو ہونا ہی ہے۔

جس لحاظ سے بھی دیکھا جائے، ولیمہ میں ریاکاری اور اپنی سماجی اہمیت کا ”اعلان“ نہایت قبیح چیز ہے۔ اس کے نتائج اگر ابھی نہیں ملیں گے تو مستقبل میں ضرور آپ کو مل جائیں گے۔ اگر اللہ نے دنیاوی وسائل سے نوازا ہے تو اسے ان ضرورتوں پر خرچ کیا جائے جن کی معاشرے میں ضرورت ہے۔ اللہ کے دین اور دین کے محافظوں پر خرچ کیا جائے، اس طرح کی نمود و نمائش پر نہیں۔ اللہ پاک ہم سب کو ریاکاری سے بچائے آمین۔ + + +

ہلکی سی شکن بھی ان کے ماتھے پر دیکھنے کو نہیں ملتی۔ کیا علما اپنی ذمے داریاں بھول گئے؟ یا انھیں اس طرح کے ویسے کی قباحت نظر نہیں آتی؟ کیا ایسے ہی ویسے کا حکم دیا گیا تھا؟

اس طرح کے ویسے میں دوسری خرابی یہ دیکھنے میں آتی ہے کہ کھانے کا بے تحاشا اسراف ہوتا ہے۔ قسم ہا قسم کے کھانوں کو ضائع ہوتے ہوئے آپ آسانی سے دیکھ سکتے ہیں۔ کھانوں سے لبریز پوری پوری پلیٹیں کوڑے دان میں نظر آتی ہیں۔ کیا یہی سنت نبوی ہے؟ یہ آپ سنت ادا نہیں کر رہے ہیں، بلکہ ریاکاری کر رہے ہیں جس سے آپ اپنے آپ کو گناہوں کے انبار میں لے کر جا رہے ہیں۔ خدا را اب بھی سنبھل جائیے، توبہ کے دروازے کھلے ہیں۔ ویسے کی تقریب جس کو آپ سنت کا نام دیتے ہیں، اسے سنت کی طرح ادا کرنے کی کوشش کیجیے اور اپنے رویوں میں تبدیلی لائیے۔ اسلامی تعلیمات پر عمل کیجیے۔ اسراف اور فضول خرچی سے بچے۔ اور اس بات کو یقینی بنائیے کہ ویسے کی تقریب سادہ اور مختصر ہو۔ اس تقریب میں سارے خاندان اور جملہ احباب کو اکٹھا کرنا ضروری نہیں ہے۔ عہد نبوی میں صحابہ کرام اپنے بیٹوں اور بیٹیوں کی شادی کرتے تھے، لیکن دعوتِ ولیمہ وغیرہ میں کسی بہت بڑی محفل کا کوئی ثبوت نہیں ملتا۔ آئیے رسول کائنات صلی اللہ علیہ وسلم کے ایک ویسے کی دعوت کا منظر دیکھیں:

حدیث کی مشہور و معروف کتاب سنن بیہقی میں یہ روایت ہے کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے خیبر سے واپسی پر خیبر اور مدینہ منورہ کے درمیان تین روز قیام فرمایا اور اسی مقام پر ام المومنین حضرت صفیہ رضی اللہ عنہا سے نکاح کرنے کے بعد دعوتِ ولیمہ کی۔ آپ نے دسترخوان پر کھجور، پنیر اور گھی رکھ دیا۔ دوسرے حضرات صحابہ رضی اللہ تعالیٰ عنہم بھی اسی قسم کا سامان لائے اور سب کو ملا کر لوگوں نے تناول کیا۔

ایک روایت میں ہے کہ نکاح کی صبح کو نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے اعلان فرمایا کہ: جس شخص کے پاس کھانے پینے کا سامان ضرورت سے زائد ہو اُسے لا کر رکھ دے۔ چنانچہ لوگوں نے کھجور، ستو اور گھی کے ڈھیر لگا دیے اور اسی سے ولیمہ کی دعوت ہوئی۔ (سنن بیہقی)

ام المومنین حضرت ام سلمہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا سے نکاح کے وقت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے

اس قدر اہمیت والی کو ہم نے دنیاوی خرافات کا مجموعہ بنا کر رکھ دیا ہے۔ استغفر اللہ تھوڑی سی سمجھ بوجھ رکھنے والے انسان کو بھی یہ بات آسانی سے سمجھ میں آجائے گی کہ ولیمہ جب سنت ہے، دنیاوی رسم نہیں، تو اسے اسلامی طریقے ہی سے ادا کرنا چاہیے، نہ کہ دنیاوی طریقے سے۔ مگر افسوس! آج کل ولیمے کی تقریب میں بھی بار بار سے زیادہ ہجوم دکھائی دیتا ہے، اس میں اپنی شان و شوکت کا اظہار کیا جاتا ہے، غربا کی شرکت کو ناپسند اور اپنے مقام و مرتبہ کے خلاف سمجھا جاتا ہے۔ خواتین کی بے پردگی کا یہ عالم دیکھا جاتا ہے کہ دسمبر اور جنوری کے کڑکتے جاڑے میں بھی ان کے جسم پر بہت ہی باریک اور کم سے کم لباس دیکھنے کو ملتا ہے اور اس پر مستزاد یہ کہ ساری محفل میں ویڈیو گرافی، سیلفی وغیرہ بنا بنا کر سوشل میڈیا پر وائرل کیا جاتا ہے اور پوری محفل میں بے پردگی کا ایک طوفان برپا ہوتا ہے۔ حتیٰ کہ دلہن کی تصاویر بار بار پروجیکٹر پر لائیو شو ہو رہی ہوتی ہیں اور ہر عام و خاص، راہ چلتا اسے دیکھتا اور اپنی آنکھیں سینکتا ہے۔ شادی میں شرکت کرنے والے مہمان یہ کہتے ہوئے نظر آتے ہیں کہ واہ کیا شان دار شادی کی ہے۔ اس وقت ان کے یہ الفاظ سن کر میں دنگ رہ جاتی ہوں کہ یا اللہ! ہماری اس قوم کو کیا ہو گیا ہے اور کس طرف ہم جا رہے ہیں، لیکن اللہ کا شکر ادا کرتی ہوں کہ ایمان کی دوسری سطح پر عمل کرتے ہوئے کم از کم میں اس کو غلط کہنے کی ہمت تو رکھتی ہوں۔ اس لیے شاید لوگ مجھے پسند نہیں کرتے اور مجھے طرح طرح سے تنقید کا نشانہ بنایا جاتا ہے۔ علامہ اقبال کا یہ شعر میری اس بات کی بہترین ترجمانی کرتا ہے.....

اپنے بھی خفا مجھ سے ہیں بے گانے بھی ناخوش

میں زہر ہلاہل کو کبھی کہہ نہ سکا قد

مرد اور عورتیں سب ایک ساتھ اس محفل سے لطف اندوز ہوتے ہیں اور کسی کو یہ احساس تک نہیں ہوتا کہ یہ ہم کیا کر رہے ہیں؟ اس کا انجام کیا ہوگا؟ دو تین گھنٹے کی اس جھوٹی شان و شوکت کے لیے ہم کتنے بڑے گناہ اور ریاکاری کی لعنت کو اپنے سر باندھ لیتے ہیں۔ کیا یہی سنت ہے؟ کیا اسی طرح دعوت ولیمہ کی تقریب ہونی چاہیے؟ حیرت کی بات یہ ہے کہ اس ریاکاری کے طوفان میں بعض علمائے دین بھی یایوں کہہ لیں کہ علما نما حضرات بھی بڑھ چڑھ کر شامل ہوتے ہیں، لیکن اظہار افسوس کی

محترمہ سعدیہ سلیم شمسی، آگرہ
(ریسرچ اسکالر عثمانیہ یونیورسٹی، حیدرآباد)

دعوت ولیمہ: اداے سنت یاریا کاری!

شادی کی تقریبات میں ولیمہ ایک ایسا عمل ہے جس کا حکم نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے دیا ہے۔ ولیمہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم کی محبوب سنت ہے اور اس کا سب سے بڑا مقصد اللہ پاک کا شکر ادا کرنا ہے کہ اللہ نے انسان کو ایک شریک حیات سے نوازا جو اس کی زندگی کے لیے تسکین خاطر کا باعث ہوگی اور زندگی کے نشیب و فراز میں اس کی مونس اور ہمدرد بھی ہوگی۔

ایسے موقع پر اللہ کا شکر ادا کرنے کا طریقہ یہ بتایا گیا کہ اس خوشی میں دعوت کا اہتمام کیا جائے اور اپنے دوستوں، رشتے داروں کے ساتھ غربا اور فقرا کو بھی اپنی اس خوشی میں شریک کیا جائے۔ چنانچہ ولیمہ اسی خوشی کا اظہار ہے۔ مگر یاد رکھنا چاہیے کہ ولیمہ اپنی استطاعت کے مطابق صرف خوشی کا اظہار ہو۔ دولت، تعلقات، عزت اور اپنی سماجی اہمیت کا مظاہرہ نہ ہو۔ اس میں ایک دوسرے پر سبقت لے جانے کی کوشش ہرگز نہ ہو۔ لیکن دوسری طرف سچائی یہ بھی ہے کہ اس پاکیزہ سنت کو ادا کرنے میں لوگ ایک دوسرے پر سبقت لے جانے کے لیے کوشاں رہتے ہیں۔ مسکینوں اور غریبوں کو دعوت دینے کی بجائے زیادہ تر امیروں اور مال داروں کو مدعو کیا جاتا ہے، جب کہ رسول رحمت صلی اللہ علیہ وسلم کا فرمان عالی شان ہے:

بدترین کھانا وہ ولیمہ ہے جس میں مال داروں کو بلایا جائے اور فقیروں کو چھوڑ دیا جائے:

شر الطعام طعام الولیمة، یدعی لها الاغنیاء ویترک الفقراء۔ (بخاری و مسلم)

ولیمہ کی دعوت کی اہمیت اور برکت کا اندازہ اس حدیث نبوی سے بہ آسانی لگایا جاسکتا ہے جس

میں فرمایا گیا:

”جو شخص (بلا عذر شرعی) دعوت (ولیمہ) میں نہ جائے، اس نے اللہ اور اس کے رسول کی

نافرمانی کی: ومن لم یجب الدعوة فقد عصی اللہ ورسولہ۔“ (صحیح مسلم)

طور پر ایسی خواتین کی کفالت کریں گے۔ اگر خاندان کی دو پشتوں کو سامنے رکھا جائے، جو دادا سے لے کر پوتوں تک ہو تو عام طور پر اس کی تعداد پچیس تیس تک پہنچ جاتی ہے۔ اس میں دس پندرہ افراد کمانے والے ہوتے ہیں۔ ان کمانے والوں میں بعض پرزکوة بھی واجب ہوتی ہے اور خاندان کے اس مختصر ڈھانچے میں بہ مشکل ایک آدھ ایسی مطلقہ یا بیوہ عورت ہو سکتی ہے، جس کی اولاد کمانے اور ان کی کفالت کرنے کے لائق نہیں ہوی ہو۔ اتنے سارے افراد مل کر بہ آسانی ایسی ایک آدھ بیوہ اور مطلقہ عورت کی بے سہارگی کو دور کر سکتے ہیں۔ یہ رسول اللہ ﷺ کی سنت بھی ہے۔ حضور کے چچاؤں میں حضرت ابوطالب غریب تھے۔ دوسرے چچا حضرت عباسؓ صاحب ثروت تھے اور حضرت خدیجہؓ سے نکاح کے بعد خود آپ ﷺ کی مالی حالت بھی بہتر ہو گئی تھی۔ آپ ﷺ نے اس موقع پر حضرت عباسؓ کو تیار کیا اور حضرت ابوطالب سے پیش کش کی کہ ہم دونوں آپ کے بچوں کی کفالت کی ذمہ داری قبول کرنا چاہتے ہیں۔ حضرت ابوطالب حضرت عقیل کو تو اپنے پاس سے ہٹانے پر آمادہ نہیں ہوئے؛ لیکن حضرت علیؓ کو آپ ﷺ کی اور حضرت جعفرؓ کو حضرت عباسؓ کی کفالت میں دے دیا۔ پس اپنے عزیزوں کی کفالت کرنا اور ان کا سہارا بننا رسول اللہ ﷺ کی سنت ہے۔

افسوس کہ اُمت میں ترجیحات کا شعور ختم ہو گیا ہے۔ بعض حضرات بار بار عمرے کی سعادت حاصل کرتے ہیں، نفل حج ادا کرتے ہیں، مسجد کی تزئین و آرائش پر لاکھوں روپیہ خرچ کرتے ہیں، چھوٹی سی آبادی جہاں سو پچاس مصلیٰ بھی جمع نہیں ہوتے، وہاں لقمہ و دق مسجد تعمیر کرتے ہیں، پہلے سے اچھی خاصی مسجد موجود ہوتی ہے؛ لیکن اس کو منہدم کر کے پُر شکوہ مسجد بناتے ہیں؛ حالاں کہ ایسا نہیں ہے کہ اس کی وجہ سے نماز کی قبولیت بڑھ جائے؛ لیکن صلہ رحمی کا جو فریضہ شریعت کی طرف سے عائد کیا گیا ہے، اس سے غافل ہیں۔ ایک بے سہارا عورت کی سسکیاں ان کے گوشِ دل تک نہیں پہنچ پاتیں، اور باپ کی شفقت و محبت سے محروم بچوں کے آنسو انھیں تڑپانے سے عاجز ہیں۔ ہماری یہ بے شعوری نہ صرف سماج میں ظلم اور نا انصافی کو بڑھا دیتی ہے؛ بلکہ اس سے اخلاقی مفاسد پیدا ہوتے ہیں اور لوگوں کو شریعتِ اسلامی پر زبان کھولنے اور انگلیاں اٹھانے کا موقع ملتا ہے۔ کاش! ہم سماج کے اس فراموش کردہ طبقے پر بھی محبت کی نگاہ ڈالیں اور ایمانی تقاضوں کو پورا کریں۔

بعض اولادہ مشتغلا بالعلم دون الكسب لا باس بان يفضله على غيره (مجمع الانهر: ۳۵۸/۲)

صحابہ کے دور میں بھی ایسی متعدد مثالیں ملتی ہیں کہ انھوں نے اپنی اولاد میں سے بعض کو عطیہ دینے میں ترجیح دی۔ حضرت ابو بکر صدیقؓ ام المومنین حضرت عائشہ صدیقہؓ کو کھجور کی پیداوار میں سے بیس وسق (اس زمانہ کا ایک پیمانہ) اپنے تمام بچوں کے مقابلے میں زیادہ دیا کرتے تھے۔ حضرت عمرؓ کو اپنے صاحب زادے حضرت عاصمؓ سے خصوصی انس تھا۔ چنانچہ انھوں نے ان کو خصوصی طور پر کچھ چیزیں عطا فرمائی تھیں، (شرح السنہ للبعوی: ۲۹۷/۸) حضرت عبدالرحمن بن عوف کو عقبہ بن ابی معیط کی بیٹی ام کلثوم سے ایک صاحب زادی تھی۔ انھوں نے ان کو اپنی دوسری اولاد کے مقابلے میں چار ہزار درہم زیادہ عنایت فرمائے۔ (عمدة القاری: ۱۲۷/۱)

غرض کہ ماں باپ کے لیے گنجائش ہے کہ اپنی اولاد میں سے کسی کی خصوصی حالت اور ضرورت کو دیکھتے ہوئے اس کو جائیداد کا کوئی حصہ اضافی طور پر ہبہ کر دے؛ اس لیے اگر والدین کے اندر استطاعت ہو اور اللہ نہ کرے کوئی بیٹی ایسی حالت سے دوچار ہو اور اس کے اندر ایسی صلاحیت نہیں ہو کہ وہ خود کسبِ معاش کر سکے تو بہتر ہے کہ اس کے لیے کچھ سرمایہ محفوظ کر دے، یا اپنی زمین و مکان کا کوئی حصہ ہبہ کر دے، جو اس کے لیے سہارا بن سکے۔

اگر والد موجود نہ ہوں یا اس موقف میں نہ ہوں کہ اس کی کفالت کر سکیں تو پھر خاندان کے لوگوں کو اجتماعی طور پر اس ذمے داری کو انجام دینا چاہیے، جیسے اگر مطلقہ عورت کے چار بھائی ہیں تو چاروں مل کر اس کے خرچ کو اپنے اوپر تقسیم کر لیں۔ اگر اس کے کئی چچا یا کئی ماموں ہوں تو ان سب کو مل کر اس ذمے داری کو ادا کرنا چاہیے، ورنہ عند اللہ سب کے سب جواب دہ ہوں گے، اور حق تلفی ایسا گناہ ہے کہ انسان کی عبادتیں بھی اس کی تلافی نہیں کر سکتیں۔

کیا بہتر ہو کہ مسلم سماج میں خاندان کا ایک اجتماعی نظام تکافل ہو۔ جیسے ایک شخص کے تحت آنے والی دو پشتیں، بیٹا، باپ اور دادا مل کر ایسا نظام بنائیں کہ اگر خاندان کی کوئی عورت بیوہ ہو جائے، یا طلاق کی نوبت آجائے، یا اس کا شوہر معذور و مفلوج ہو اور اس کے لیے کوئی سہارا نہ ہو، تو ہم اجتماعی

ایک دوسرے سے دور رہیں تو یہ چیز ان کو ذہنی طور پر بے سکون کر دیتی ہے، تو ایک لڑکی کو زندگی بھر تجرد کی سزا دی جائے، کیا یہ انصاف کی بات ہے؟ اس لیے ان کے نکاح کی فکر کرنی چاہیے۔ اگر وہ خود حیا کریں تو ان کو سمجھانا چاہیے؛ لیکن اگر کسی وجہ سے ان کا نکاح نہ ہو سکے تو کم سے کم اتنا تو ہو کہ ان کی کفالت کا مناسب انتظام کیا جائے۔ اس انتظام کی ایک شکل یہ ہے کہ والدین اپنی جائیداد کا ایک حصہ ایسی بے سہارا بیٹی کو ہبہ کر دیں، جس سے آئندہ اس کی گزر اوقات کا انتظام ہو سکے۔ رسول اللہ ﷺ نے عام حالات میں اس بات کو ناپسند فرمایا ہے کہ اولاد کے درمیان نابرابری برتی جائے، اولاد میں سے کسی کو کوئی چیز دی جائے اور دوسرے کو نہیں دی جائے۔ حضور اکرم ﷺ کے سامنے اس طرح کا ایک معاملہ آیا۔ حضرت بشیر بن سعدؓ نے اپنے صاحب زادے نعمان ابن بشیر کو کوئی خاص چیز خصوصی طور پر ہبہ کرنی چاہی اور ان کی خواہش تھی کہ اس پر رسول اللہ ﷺ کو گواہ بنایا جائے۔ چنانچہ وہ خدمت اقدس میں حاضر ہوئے، اور اپنی گزارش پیش کی۔ آپ ﷺ نے دریافت فرمایا: کیا تم نے اپنے تمام بچوں کو یہ چیز دی ہے؟ انھوں نے کہا: نہیں۔ آپ ﷺ نے فرمایا: پھر میں ایسے نامنصفانہ اور ظالمانہ عمل پر گواہ نہیں بن سکتا: لا اشہد علی الجور (نسائی، کتاب النحل، حدیث نمبر: ۱۱۷۳) چنانچہ وہ اس سے باز آ گئے۔

لیکن یہ حکم عام حالات کے لیے ہے۔ اگر خصوصی حالات کی بنیاد پر کسی کو زیادہ دے دیا جائے، یا اولاد میں سے ایک کو دیا جائے اور دوسرے کو نہ دیا جائے تو وہ اس ممانعت میں شامل نہیں ہے۔ مثلاً:

ایک شخص کے کئی بچے ہیں۔ بعضوں نے تعلیم حاصل نہیں کی، بعض کاروبار میں لگ گئے؛ لیکن ایک بیٹا تعلیم کی طرف متوجہ ہے اور اس نے میڈیکل انٹرسٹ پاس کر لیا ہے تو اب باپ ایک خطیر رقم اس کی فیس پر ادا کرے تو اس میں کوئی حرج نہیں؛ کیوں کہ یہ ایک خاص مصلحت کی وجہ سے ہے۔ اگر ایسا نہ ہو تو ایک بچے کے جاہل رہنے کی وجہ سے یا اس کی تعلیم کے وقت والد کے تنگ دست ہونے کی وجہ سے تمام ہی بچوں کو اعلیٰ تعلیم سے محروم رکھنا پڑے گا۔ ظاہر ہے کہ یہ شریعت کے مزاج کے مطابق نہیں ہے۔ اسی لیے فقہانے لکھا ہے کہ اگرچہ تمام اولاد کے درمیان مساویانہ سلوک کرنا چاہیے، اور یہی بہتر ہے؛ لیکن یہ ہر حال میں واجب نہیں ہے۔ اگر اولاد میں سے کسی کی مجبوری یا اس کی کسی خاص ضرورت کی وجہ سے اس کو خصوصی طور پر کچھ زیادہ دے دے تو اس میں کوئی حرج نہیں ہے: وإن کان

ذمے داری دوسرے محرم رشتہ داروں سے متعلق ہو جاتی ہے: نفقة الإخوة والاحوات والاعمام والعمات والاحوال والخالات واجبة بشرط العجز مع قيام الحاجة - (عمدة القاری: ۱۳/۲۱) بھائیوں بہنوں، چچاؤں پھوپھیوں، ماموؤں اور خالاؤں کا نفقہ واجب ہے؛ بشرطے کہ وہ ضرورت مند ہوں اور خود کسبِ معاش سے قاصر ہوں۔

علامہ سرحسیؒ نے صراحت کی ہے کہ یہ جو مختلف رشتے داروں پر نفقہ واجب ہوتا ہے، یہ صرف مستحب یا مستحسن نہیں ہے؛ بلکہ واجب ہے؛ اس لیے محرم رشتہ دار بچوں، عورتوں اور معذور مردوں کا نفقہ ادا کرنے پر مجبور کیا جائے گا: يجبر على نفقة كل ذی رحم محرم منه الصغار والنساء واهل الزمانة من الرجال۔ (المبسوط للسرحسی: ۲۲۳/۵)

لیکن اللہ سے بے خوفی، احکام شریعت سے بے اعتنائی، رشتوں کے معاملے میں بے مروتی اور خود غرضی کی وجہ سے آج کل والدین اور دادا، دادی کے علاوہ دوسرے لوگوں سے یہ توقع رکھنا صحرا سے پانی کی امید رکھنے کے مترادف ہے کہ وہ احکام شریعت کے مطابق مطلقہ خواتین کا نفقہ ادا کریں گے؛ اس لیے والدین کی موجودگی میں بیٹی اگر اللہ نہ کرے طلاق یا بیوگی سے دوچار ہو جائے تو اولاً تو اس کے نکاحِ ثانی کی فکر کرنی چاہیے۔ قرآن نے ایسے لوگوں کے نکاح کا حکم دیا ہے:

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ (النور: ۳۲) ”اور اپنے میں سے غیر شادی شدہ (خواہ شادی ہی نہ کی ہو، یا کسی اور سبب سے بیوی یا شوہر نہ ہو) کا نکاح کر دو“۔

رسول اللہ ﷺ اور صحابہ کے عہد میں جوں ہی کوئی خاتون بیوہ یا مطلقہ ہوتی تھی، جلد سے جلد ان کا نکاح کر دیا جاتا تھا۔ عدت گزرنے سے پہلے ہی ان کے رشتے آنے لگتے تھے؛ اس لیے قرآن مجید نے عدتِ وفات گزرنے سے پہلے رشتہ طے کرنے کو منع فرمایا (البقرہ: ۲۳۲) اس طرح نہ صرف ان کی کفالت ہوتی تھی؛ بلکہ ان کو ایک مکمل خاندان مل جاتا تھا۔

افسوس کہ آج کل والدین ایسی خواتین کے نکاح کی طرف توجہ نہیں دیتے۔ بعض اوقات ایک نوجوان لڑکی بیوہ ہوتی ہے اور اسے پوری زندگی بیوگی میں گزارنا پڑتا ہے۔ وہ خود حیا سے کہہ نہیں پاتی اور ماں باپ توجہ نہیں دیتے۔ غور کیجیے یہ خواتین کے ساتھ کتنا بڑا ظلم ہے۔ اگر کوئی شوہر یا بیوی چند دنوں

کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جب کوئی مسلمان اپنے بال بچوں پر اخلاص کے ساتھ اللہ کی رضا کے لیے خرچ کرتا ہے تو اس میں بھی صدقہ کا ثواب ہوتا ہے: اذا انفق المسلم نفقة على اهله وهو يحتسبها كانت له صدقة (صحیح البخاری، باب فضل النفقة على الاهل، حدیث نمبر: ۱۵۳۵)

اور خاص کر بیوہ عورت کی خدمت و اعانت کی بڑی فضیلت بیان کی گئی ہے۔ حضرت ابو ہریرہؓ نبی کریم ﷺ کا ارشاد نقل کرتے ہیں کہ بیوہ عورت کی خدمت کرنے والا اللہ کے راستہ میں جہاد کرنے والے کی طرح، یا اس شخص کی طرح ہے جو رات بھر نماز پڑھتا ہو اور دن میں روزہ رکھتا ہو: ... كالمجاهد في سبيل الله و كالقائم الليل، و الصائم النهار (صحیح البخاری، باب السعي على الارملة، حدیث نمبر: ۶۰۰۶)

ایک اور موقع پر آپ ﷺ نے ان لوگوں کا ذکر فرمایا، جن کو اللہ تعالیٰ قیامت کے دن عرش کے سایے میں جگہ دیں گے۔ اس میں آپ ﷺ نے یتیم یا بیوہ کی کفالت کرنے والے کو بھی شمار کیا: من كلف یتیمًا او ارملة اظله الله في ظله و ادخله جنته۔ (المجم الاوسط: ۸/۱۱۷، حدیث نمبر: ۲۹۲۹)

نیز حضرت انس سے روایت ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے اپنی وفات کے قریب بالکل آخر آخر میں تین باتوں کی نصیحت فرمائی: نماز کے معاملے میں اللہ سے ڈرو، غلاموں کے معاملے میں اللہ سے ڈرو، دو کمزور لوگوں — بیوہ عورت اور یتیم بچہ — کے سلسلے میں اللہ سے ڈرو، (شعب الایمان: ۴۰۴/۱۳)

جو حکم بیوہ کا ہے وہی حکم بہ درجہ اولیٰ اس مطلقہ عورت کا ہے، جس کا کوئی سہارا نہیں؛ کیوں کہ بیوہ کو لوگ رحم کا مستحق سمجھتے ہیں اور مطلقہ کے بارے میں عام طور پر یہ سوچ ہوتی ہے کہ اس کو اس کی بدزبانی اور بد اخلاقی کی وجہ سے طلاق دی گئی ہوگی؛ اس لیے رحم کا جذبہ کم ہوتا ہے، اور اس کی مجبوری اور بڑھی ہوئی ہوتی ہے؛ حالاں کہ طلاق کے اکثر واقعات میں مرد کی زیادتی ہوتی ہے نہ کہ عورت کی؛ اس لیے وہ زیادہ رحم کی مستحق ہے۔ پس جو اگر کسی بیوہ کی پرورش میں ہے، مطلقہ کی پرورش میں بدرجہ اولیٰ ہوگا اور اگر وہ مطلقہ بیٹی یا بہن وغیرہ ہو تو اس میں اجرا اور بھی بڑھ جائے گا؛ کیوں کہ یہ ایک بے کس اور ضرورت مند کی مدد بھی ہے اور رشتہ داری کا پاس و لحاظ بھی۔

اگر مطلقہ کے پاس خود اپنے نفقہ کا سامان نہ ہو، اور والد بھی نہ ہوں تو پھر ان کے نفقہ کی

نگہ داشت کر سکتی ہے نہ باپ کر سکتا ہے اور نہ سوتیلی ماں سے اس کی امید کی جاسکتی ہے۔ اس طرح طلاق پانے والی عورت کو پانچ دس سال کی ایسی مہلت مل جاتی ہے جس میں اس کو اپنے گزران کا سہارا ہو جاتا ہے اور یہ ایسی مدت ہوتی ہے جس میں وہ اپنی زندگی کو ایڈجسٹ کر سکتی ہے۔

مطلقہ عورت سے متعلق بڑی ذمے داری اس کے باپ کی ہے۔ اگر طلاق دینے والا مرد موجود نہ ہو، یا عورت کو ضروریات زندگی حاصل نہیں ہو پارہی ہو، خواہ اس لیے کہ کسی بچے کی پرورش اس کے ذمے نہیں ہے، کہ وہ اجرت پرورش کی حق دار ہو، یا اس لیے کہ مرد کو دینا چاہیے؛ لیکن اللہ سے بے خوفی اور اپنی ذمے داری سے غفلت کی بنا پر وہ اپنا فریضہ ادا نہیں کرتا، ان تمام صورتوں میں باپ کی ذمے داری ہے کہ بیٹی کا نفقہ ادا کرے، اس کے پیدا ہونے کے وقت جس طرح اس نے اس کا استقبال کیا تھا، اسی طرح اللہ نہ کرے اگر وہ بیوہ یا مطلقہ ہو کر واپس آتی ہے تو اس وقت بھی اس کا استقبال کرے اور اسے بوجھ نہ سمجھے؛ کیوں کہ وہ اسی کے دل کا ٹکڑا اور اس کی آنکھوں کی ٹھنڈک ہے۔

نفقہ کے معاملے میں شریعت نے بیٹی کو بیٹے پر مقدم رکھا ہے۔ بیٹا اگر بالغ ہو جائے تو باپ پر اس کے نفقہ کی ذمے داری باقی نہیں رہتی (فتاویٰ قاضی خاں علی الہندیہ: ۲۱۹/۱)

اسی طرح اگر بیٹا کسبِ معاش پر قادر ہے تو باپ اسے مجبور کر سکتا ہے کہ وہ خود محنت کرے اور اپنی روزی روٹی کے مسائل کو حل کرے؛ لیکن اگر لڑکی بالغ ہو جائے تو جب تک اس کی شادی نہ ہو جائے، باپ پر اس کا نفقہ واجب ہے۔ اور اگر وہ کسبِ معاش پر قادر ہو تب بھی باپ اسے اس پر مجبور نہیں کر سکتا۔ اسی طرح اگر بیٹی بیوہ ہو جائے یا اسے طلاق دے دی جائے اور اس کے پاس اتنی دولت نہ ہو کہ وہ خود اپنی ضروریات پوری کر سکے تو پھر والد پر اس کے نفقہ کی ذمے داری لوٹ آئے گی اور اس پر بیٹی کے اخراجات پورے کرنا ضروری ہوگا۔ (فتح القدیر: ۴۱۰/۷) نیز باپ کا یہ نفقہ ادا کرنا بطور احسان کے نہیں ہے؛ بلکہ یہ اس کا شرعی فریضہ ہے؛ اس لیے اس کے دوسرے بیٹے اور بیٹیوں کے لیے جائز نہیں ہے کہ وہ اپنے باپ کو اپنی بہن پر خرچ کرنے سے روک دے۔

یہ بات بھی ذہن میں رکھنی چاہیے کہ جیسے دوسرے لوگوں پر خرچ کرنا باعثِ اجر و ثواب ہے، اسی طرح اپنی اولاد پر خرچ کرنے میں بھی ثواب ہے۔ چنانچہ حضرت ابن مسعود انصاریؓ سے روایت ہے

ایک یہ کہ اگر اس کے بچے بھی ہیں تو وہ ان کا مناسب نفقہ ادا کرے، جس سے خوراک، پوشاک، علاج، تعلیم اور رہائش کی ضرورت پوری ہو، اور وہ جس سماج میں رہتا ہے، اس سماج کے معیار کے مطابق پوری ہو۔ اگر اس نے دوسرا نکاح کیا اور دوسری بیوی اور اس سے پیدا ہونے والے بچے اس کے ساتھ ہیں اور مطلقہ بیوی سے پیدا ہونے والے بچے اپنی ماں کے ساتھ ہیں تو جس معیار کے مطابق اپنے ساتھ رہنے والے بچے کی پرورش کرتا ہے، ضروری ہے کہ اسی معیار کے مطابق اپنی سابقہ بیوی سے ہونے والے بچے کی بھی پرورش کرے۔ اگر اس نے ان دونوں بچوں کے درمیان مساوات اور برابری کا معاملہ نہیں کیا تو وہ گناہ گار ہوگا اور اللہ تعالیٰ کے دربار میں اس کی باز پرس ہوگی۔ اگر اپنی اولاد کے درمیان برابری کا برتاؤ نہیں کیا جائے، یا ایک بیوی سے پیدا ہونے والے بچوں اور دوسری بیوی سے پیدا ہونے والے بچوں کے درمیان برابری کا معاملہ نہ کرے تو رسول اللہ ﷺ نے اس کو جور (ظلم) قرار دیا ہے۔ (صحیح مسلم، کتاب الہبات، حدیث نمبر: ۱۶۲۳)

صاحب اولاد مطلقہ عورت کا دوسرا حق یہ ہے کہ جب تک وہ عورت ان بچوں کی پرورش کرتی رہے، اس وقت تک اس عورت کو پرورش اور نگہداشت کے عمل کی اجرت دی جائے، جس کو فقہ کی اصطلاح میں ”اجرت حضانت“ کہتے ہیں، (البنایہ: ۶۴۴/۵)

یہ اجرت اتنی ہونی چاہیے کہ عورت کے کھانے پینے، لباس پوشاک اور علاج و معالجہ کی ضرورت پوری ہو جائے، اور یہ بھی واجب ہوگا کہ اس کے لیے مناسب رہائش کا انتظام کرے۔ (ردالمحتار: ۳/۵۶۱) گویا جب تک عورت طلاق دینے والے سابق شوہر کے بچوں کی پرورش کر رہی ہے، نفقہ کے بقدر اس کی اجرت ادا کرنا واجب ہے اور حق پرورش لڑکوں کے سات آٹھ سال تک اور لڑکیوں کے بالغ ہونے تک ماں کو حاصل ہوتا ہے، یہ امام ابوحنیفہؒ کی رائے پر ہے۔ (العنایۃ: ۳۷۱/۴)

امام مالکؒ کے نزدیک لڑکی اگر بالغ بھی ہو جائے تو جب تک اس کی شادی نہ ہو جائے، ماں پرورش کی حق دار ہے (البیان والتحصیل: ۱۲۰/۵) اور موجودہ دور میں یہی رائے زیادہ قابل عمل ہے، جو ان لڑکی کو تنہا باپ کی پرورش میں دے دینا یا ایسی جگہ رکھ دینا جہاں اس کے قریب العمر سوتیلے بھائی بھی رہتے ہوں، فتنہ سے خالی نہیں ہے۔ ماں جس طرح بیٹی کی عفت و عصمت اور عزت اور آبرو کی

مولانا خالد سیف اللہ رحمانی
جنرل سکرٹری اسلامک فقہ اکیڈمی انڈیا

طلاق شدہ خواتین اور سماج کی ذمے داریاں

نکاح ایک ایسا رشتہ ہے جس کے ذریعے ایک مرد اور عورت کو جہاں شریکِ حیات اور غم گسار میسر آتا ہے، وہیں عورت اور بچوں کو ایک سہارا حاصل ہوتا ہے۔ عورت ذہنی یکسوئی کے ساتھ بچوں کی پرورش کرتی ہے، بچے اطمینان و سکون کے ساتھ تعلیم و تربیت میں مشغول ہوتے ہیں، شوہر کسبِ معاش کی تگ و دو میں اپنے آپ کو مصروف رکھتا ہے اور گھریلو ذمے داریوں سے آزاد رہتا ہے۔ اگر کسی وجہ سے یہ رشتہ ٹوٹ جائے تو عورت سب سے زیادہ دشواریوں سے دوچار ہوتی ہے۔ اس کے لیے خود اپنی زندگی بوجھ بن جاتی ہے اور بچے چوں کہ ماں کی ممتا کے بغیر زندگی کے ناہم وار راستوں کا سفر طے نہیں کر سکتے اس لیے جیسے ایک مرغی اپنے بچوں کو اپنے پروں میں چھپائے رکھتی ہے اسی طرح ماں اپنی بے سہارگی کے باوجود بچوں کو اپنے سینے سے چٹائے رکھتی ہے، اور بچے بھی ماں کی گود میں جو سکون اور راحت محسوس کرتے ہیں، سونے کی پلنگ بھی انھیں وہ راحت نہیں پہنچا سکتی۔ اسی لیے اگر رشتہ ٹوٹ جائے اور طلاق کی نوبت آجائے تو خاندان بکھر جاتا ہے اور ماں اور بچے بے سہارا ہو جاتے ہیں۔

ایسے مسائل کو حل کرنے کے لیے شریعت نے نفقہ و کفالت کا ایک پورا نظام رکھا ہے اور اس میں عورت اور چھوٹے بچوں کی خصوصی رعایت کی گئی ہے۔ افسوس کہ ہمارے سماج میں ایک تو طلاق کے بے جا واقعات پیش آتے ہیں، اور اگر طلاق کا واقعہ پیش آ ہی گیا تو طلاق کے بعد مطلقہ عورت اور بچوں سے متعلق جن حضرات کی جو ذمے داریاں ہیں، وہ ان کو ادا نہیں کرتے۔ اس کی وجہ سے بہت سے سماجی مسائل پیدا ہوتے ہیں اور مسلمانوں کی کوتاہ عملی کی وجہ سے اسلام کی بدنامی ہوتی ہے اور لوگوں کو شریعت اسلامی پر زبان کھولنے کا موقع ملتا ہے۔

لیکن عدت کے خرچ اور متاع کے علاوہ بعض اور ذمے داریاں ہیں، جو اکثر حالات میں طلاق دینے والے شخص پر عائد ہوتی ہے، اور وہ دو ہیں: